

oice of VAC

Annual Magazine

1st Issue | 2080

Vishwa Adarsha college

itahari-4, Sunsari

Voice of VAC *Annual Magazine*

Advisors

Dr. Ramesh Ghimire
Govinda Khanal
Jita Adhikari Khatiwada

Editors

Anil Bhattarai
Sujit Karki
Krishna Neupane

Layout

Kedar Nath Dahal

Published by

Vishwa Adarsha College
Publication and Public Information Committee (PPIC)

Printed @

Itahari Printers Pvt. Ltd.
Itahari-4, Sunsari
Ph. No. : 025-583584

शुभकामना

यो वर्ष विश्व- आदर्श कलेजको रजत वर्ष हो । यसले स्थापनाको पच्चीस वर्ष पूरा गरेको छ । यसै सन्दर्भमा भर्खरै पच्चीसौँ वर्षको लोगो अनावरण गर्ने कार्य सम्पन्न भयो । यो पच्चीस वर्षमा यस संस्थामा अध्ययन गरेका विद्यार्थीहरूले राष्ट्रिय एवम् अन्तर्राष्ट्रिय क्षेत्रका महत्त्वपूर्ण जिम्मेवारीहरू वहन गर्न र उचाइकासाथ सम्पन्न गर्न सफल भएका छन्; यो सफलता यो क्षेत्रकै निमित्त गर्व गर्न लायक विषय पनि हो ।

विद्यार्थी जीवन, ज्ञान-विज्ञानका जीवनोपयोगी विभिन्न स्रोत उत्खनन् गर्ने समय हो । उससँग भएको असीमित ऊर्जा भावी जीवनका लागि प्रयोग गर्ने र अनेकौँ सम्भावनाका ढोका खोल्ने समय पनि हो । अतः निर्धारित पाठ्यक्रम, पाठ्यपुस्तकको ज्ञानका अतिरिक्त विद्यार्थीको अन्तर्निहित मौलिक प्रतिभा मुखरित गर्न/गराउनका लागि अनुकूल वातावरण निर्माण गर्न आवश्यक हुन्छ । यसै सन्दर्भमा यस वर्ष पनि विद्यार्थीहरूले **Voice of VAC** नामक पत्रिका प्रकाशन गरेका छन् । यस्ता प्रकाशनले विद्यार्थीहरूको मौलिक लेखन क्षमताको विकास हुन्छ । यसले भावी जीवन सरस एवम् सिर्जनशील बनाउँछ ।

अतः विश्व- आदर्श कलेजका विद्यार्थीहरूको सिर्जनात्मक प्रयासका निमित्त सम्बद्ध सबैलाई धन्यवाद ज्ञापन गर्दै हार्दिक शुभकामना व्यक्त गर्दछु ।

लेखनाथ घिमिरे

अध्यक्ष

विश्व- आदर्श कलेज

शुभकामना

वि.सं. २०६० सालमा सुरु भएको यस विश्व-आदर्श कलेजको स्थापना भएको आज २ दशक पूरा भएको छ । दुई दशकको यात्रामा विभिन्न आरोह अवरोहहरू पार गर्दै कोशी प्रदेशमा एक अब्बल शैक्षिक संस्थाको रूपमा यो कलेज स्थापित भएको हो । यस समयावधिमा यस कलेजबाट उत्तीर्ण भएका विद्यार्थीहरू राष्ट्रिय र अन्तर्राष्ट्रिय स्तरका विभिन्न क्षेत्रमा योगदान दिन सफल भएका छन् । यो यात्रासँगै विद्यार्थीहरूको अन्तरनिहीत सिर्जनात्मक प्रतिभालाई प्रस्फुटन गर्ने उद्देश्यले VOICE OF VAC नामक वार्षिक पत्रिका हाम्रो कलेज अन्तरगत Publication and Public Information Committee हुन लागेकोमा म हर्षित छु । यस पत्रिकाको प्रकाशन गर्नको लागि नेतृत्व लिने श्री अनिल भट्टराई र लेख रचनाहरू दिएर सहयोग गर्ने सम्पूर्ण सर्जकहरूलाई धन्यवाद दिँदै यो पत्रिका विद्यार्थीका आफ्ना सिर्जनाहरू उजागर गर्न सफल होस् भन्ने शुभकामना दिन चाहन्छु । म यो पत्रिकाको निरन्तर यात्राको पनि कामना गर्दछु ।

क्याम्पस प्रमुख

गणेशकुमार दुलाल

विश्व-आदर्श कलेज

सम्पादकीय

कोक्राबाट सुरु भएर चितामा समाप्त हुने शिक्षाको सिलसिला नै मानव विकासको आधारस्तम्भ हो । यसै परम्परालाई कायम राख्दै औपचारिक रूपमा शिक्षा प्रदान गर्दागर्दै बालबालिकाको प्रतिभा प्रस्फुटन गरी सिर्जनात्मक बनाउने पवित्र उद्देश्य बोकेर श्री विश्व-आदर्श कलेजको भ्वाइस अफ भि.ए.सि- २०८० पहिलोपटक प्रकाशित गर्न पाउँदा हामी गौरवान्वित छौं ।

शिक्षालाई देश परिवर्तन र आचरणहरूको परिस्कार गर्ने कारक तत्त्वका रूपमा लिइन्छ । शिक्षाको गहन अभिभारा वहन गर्ने शैक्षिक संस्थाहरू चाहिँ देशका लागि आवश्यक जनशक्ति उत्पादन गर्ने औपचारिक थलो हो । वि.सं. २०६० सालदेखि निरन्तर शिक्षा प्रदान गर्दै आएको एक प्रतिष्ठित संस्था श्री विश्व-आदर्श कलेजले स्थापना कालदेखि नै इटहरी सहरको मात्र नभई कोशी प्रदेशकै उत्कृष्ट शैक्षिक संस्थाका रूपमा आफ्नो पहिचान बनाउन सफल भएको छ ।

हजारौं विद्यार्थीहरूको ज्ञान प्राप्त गर्ने अभिलाषालाई तृप्त पाउँदै दक्ष जनशक्ति उत्पादन गरी राष्ट्रिय तथा अन्तराष्ट्रिय स्तरमा प्रतिस्पर्धा गर्न सक्ने परिचित व्यक्तित्व निर्माण गर्न सफल यस कलेजले आफ्नो छुट्टै इतिहास बनाएको सन्दर्भ उल्लेखनीय छ ।

भनिन्छ, प्रत्येक व्यक्तिमा केही न केही प्रतिभा लुकेको हुन्छ र सो प्रतिभालाई उजागर गर्ने काम घरमा अभिभावकले र कलेजमा शिक्षकवर्गले गर्नुपर्दछ । जसरी ढुङ्गाको कापलाई फोरेर पिपलको बोट उम्रन्छ, ठिक त्यसरी नै विद्यार्थीभित्रको प्रतिभालाई खोजी गरी अरूसमक्ष प्रस्फुटित गराउनका लागि यो म्यागजिन एक कोसेढुङ्गा साबित हुने छ भन्ने विश्वास हामीले लिएका छौं ।

यो संस्थाप्रति सधैं हृदयभरि सद्भाव र स्नेह राख्नुहुने अभिभावकहरू, अहोरात्र शिक्षाको दीप बालेर उज्यालो छर्दै 'तमसो मा ज्योतिर्गमय' को उदार भावनाका साथ खट्ने शिक्षकवर्ग, समर्पणभावका साथ संस्थाका अभ्युन्नतिमा साथ दिने कर्मचारीवर्गकै सत्कामना-तागतका उपज हुन् यस संस्थाका यावत् गतिविधिहरू । उहाँहरूप्रति यो संस्था सधैं नतमस्तक छ । यस म्यागजिनका प्रकाशनमा हर्ष व्यक्त गर्दै र संस्थाको उत्तरोत्तर प्रगतिको कामना गर्दै शुभकामना सन्देश दिनुहुने सम्बन्धित कार्यालय प्रमुखज्यू र विशिष्ट व्यक्तित्वहरूप्रति उच्च सम्मान गर्दछौं । म्यागजिनमा आफ्ना अमूल्य लेख/रचना दिएर प्रतिभा प्रस्फुटित गर्नुहुने विद्यार्थी भाइबहिनीहरूको रचनात्मक सुभावको अपेक्षासहित विद्यालय विकासमा टेवा पुऱ्याउनुहुने महानुभावहरूप्रति हार्दिक आभार तथा धन्यवाद ज्ञापन गर्दछौं ।

विषय सूची

क्र.सं.	शीर्षक	पेज नं.
१	विश्व -आदर्श : आरम्भ विन्दु र यात्रा	१
२	Integration of ICT for Teaching and Learning	२
३	"We are the creators of our own destiny"	४
४	Magazine	४
५	अन्तिम कविता	५
६	जिम्मेवारी	५
७	आजसम्म आँखा रसाइरहेछ	६
८	विश्व शान्तिको प्रतिक सदाको सासाकि र कागजको चरा	७
९	मेरो वास्तविकता	९
१०	रहरको उठन	१०
११	म र उनी	१०
१२	मायाको जित	११
१३	गजल	१२
१४	कसरी	१३
१५	Kindness	१३
१६	कर्नाली ब्लुज	१४
१७	आमा	१५
१८	Book Review	१६
१९	कलेज जीवन र मेरो जीवनको माधुर्य	१७
२०	पञ्चायन सिमसार	१८
२१	एकदिने शैक्षिक भ्रमण	१९
२२	Peace	२०
२३	Ghandruk Villege	२१
२४	Healthy Food	२२
२५	Eternal Pursuit	२२
२६	पुस्तक कविता	२३
२७	The Beauty of life	२३
२८	Do you Think that Animal Testing Should be banned?	२४
२९	उनी र उनको साहित्य	२५
३०	बजारको कथा	२६
३१	म थाकेको छैन	२८
३२	मेरो देश	२९
३३	Your best	२९
३४	Two Important Rules for Students	२९

विषय सूची

क्र.सं.	शीर्षक	पेज नं.
३४	Journey to success	३१
३५	Climate Change	३२
३६	Never give up	३३
३७	"Unleashing the Power of Web Crawlers	३४
३८	A Hidden Gem of Enchanting Landscapes	३६
३९	Status of Women in Nepal	३७
४०	3 Idiots	३८
४१	Solitude	३८
४२	What is Failure ?	३९
४३	That Came and never left	३९
४४	Title of the Movie: Jhola	४०
४५	Life	४१
४६	Jivan Kanda ki Phool	४२
४७	Review on STEAM Education for Social Transformation	४४
४८	Taltalaiya	४५
४९	Movie Review of '127 Hours'	४६
५०	Mental Health	४७
५१	Aama : Movie Review	४८
५१	Dreams	४८
५२	Student life	४९
५३	Nothing thing last forever	४९
५४	Student life	४९
५५	You're Happier than many	५०
५६	Puntuality	५०
५७	Movie Review RRR	५१
५८	Itahari Visit	५२
५९	उद्यमीसँगको साक्षात्कार : एक परिष्कृत संवाद	५३
६०	We Were	५४
६१	आमा	५४
६२	प्रकृति	५५
६३	भन्ने र भोग्ने	५५
६४	बैंकरसँगको साक्षात्कार	५६
६५	चित्रकला	५७

विश्व -आदर्श : आरम्भ विन्दु र यात्रा

-हरि प्रसाद खतिवडा

यो सानो लेखमा म विश्व-आदर्शको आरम्भ विन्दुको बारेमा थोरै प्रकाश पार्न चाहन्छु । त्यो आरम्भ विन्दु यो संस्थाको समृद्ध र विस्तारित यात्राको अभिन्न अङ्ग हो भन्ने लाग्छ मलाई ।

यस संस्थाका वर्तमान अध्यक्ष श्री लेखनाथ घिमिरे सरसँग मेरो चिनजान हुने अवसर २०४९ सालमा जगन्नाथ डेडराज माध्यमिक विद्यालय (कालाबञ्जर) पढाउन थालेपछि भएको थियो । आफ्नै सामर्थ्यमा केही गरूँ भन्ने आफ्नो इच्छाले दमकबाट तानिएर प्रेम कोइराला, उमाकान्त चापागाउँ र सन्त भगत सरहरू सहित २०५४ साल जेठ ३१ गते शुक्रबारका दिन लेखनाथ सरसँग उहाँकै निवासमा छलफल गरियो । सरसल्लाह अनुसार २०५४ साउन ६ गते स्व. नारद उप्रेतीसरसँग छलफल गरेर +२ खोल्ने सम्बन्धमा ठोस रूपमा पहल गर्नेतर्फ अगाडि बढ्ने निर्णय भयो ।

यी छलफलहरूबाट उत्प्रेरित भएर सल्लाह अनुसारै म केमेष्ट्री विषयका विज्ञ लक्ष्मण शर्मा शिवाकोटीको धरानस्थित उहाँकै कार्यालय र क्वार्टरमा गएँ । विज्ञान सङ्कायमा उच्च शिक्षा त्यस समयमा इटहरी क्षेत्रको लागि आवश्यकता हो भन्ने कुरामा वहाँले पनि विशेष सल्लाह दिनुभयो । २०५४ साल मंसिर २० गते शुक्रबारका दिन वहाँसहितको उपस्थितिमा इटहरीमा थप छलफल भयो । त्यसपछि २०५५ साल वैशाख २६ गते शनिवारका दिन जुटविकास स्थित कृष्ण उप्रेतीको घरमा बसेर विज्ञान तथा वाणिज्य दुबैमा +२ खोल्ने पहिलो निर्णय मेरो अध्यक्षतामा भयो । यी दुबै विषयमा +२ खोल्ने त्यो निर्णयले मूर्तरूप लिएकाले विश्व-आदर्श कलेजको इतिहासमा ऐतिहासिक थियो ।

वि.स. २०५५ साल असार महिनामा हामीले +२

सञ्चालन गर्न स्वीकृति पायौँ र पहिलो प्राचार्यका रूपमा लक्ष्मण सर नेतृत्व लिन सहमत हुनुभयो र हामीले जम्मा ३३ जना विद्यार्थीवाट हाम्रो यात्रा प्रारम्भ गर्नु । इटहरीमा +२ चल्दै न विज्ञान सङ्काय त भन्न चल्दै न, चलाउन पनि सकिदै न भन्ने आलोचनालाई चिरेर विषय विज्ञहरू, स्रोत साधन, ल्याब सबै जुटाएर प्रारम्भ गर्नु कम्ति चुनौतिपूर्ण थिएन तर हामीले हाम्रो यात्रा छाडेनौँ ।

सामूहिक भावना, प्रतिबद्धता र निरन्तर कठोर परिश्रमले यात्राको गुणस्तर र सङ्ख्या बढ्दै गयो । २०५७ साल फाल्गुनदेखि २०६४ साल चुनौतिपूर्ण अवस्थासम्म मैले पनि यो संस्थाको नेतृत्व गर्न पाएँ । त्यसपछि लेखनाथ घिमिरे र चन्दनसिंह चौधरी सरले क्रमशः प्रिन्सिपल र भाइस प्रिन्सिपलका रूपमा यस संस्थाको सञ्चालन गर्नुभयो । कलेजतर्फ २०६० सालबाट वि.वि.एस् पनि सुरु गरियो । क्रमशः एम्.बी.एस् , बि.सि.ए र स्कूल पनि जोडेर आज हामीसँग करिब ३१०० विद्यार्थीहरू छन् । आजको कलेजको नेतृत्व श्री गणेशकुमार दुलालले गर्नुभएको छ र हामी सबै यो संस्थाको गुणस्तरमुखी यात्रामा कटिबद्ध छौँ ।

म यो संस्थाको आरम्भ विन्दुदेखि वर्तमान समयसम्म पनि निरन्तर संलग्न छु । भण्डै दुई दशक यो संस्थाको नेतृत्व गर्न पाउनु मेरो लागि गौरवको विषय हो । आज यो संस्थाको गुणस्तर र प्रसिद्धिमा हामी सम्पूर्ण सञ्चालकहरू हाम्रा विद्यार्थी र अभिभावकहरू र हाम्रा शिक्षक शिक्षिका र सम्पूर्ण कर्मचारीहरूको अमूल्य योगदान रहेको छ । आजको दिनमा इटहरीको मात्र होइन, कोशी प्रदेशको मात्र होइन, यो देशकै एउटा गरिमामय संस्थाको रूपमा यसको गुणस्तरको विरासतलाई निरन्तरता दिनु हामी सबैको कर्तव्य हुन आएको छ ।

Integration of ICT for Teaching and Learning

Information and Communications Technology (ICT) combines computer, telecommunication, and governance principles to define how information should be accessible, protected, processed, sent, and stored. ICT elements consist of:

- Hardware elements that support the creation, transport, storage, and management of information.
- Applications for local clients and software as a service (SaaS) that assist workflow management, personal productivity, and digital creation. (Rouse, 2022)

ICTs (Information and Communication Technologies) are present in all areas of the economy and has been recognized as a foundation of modern society. It also applied in the educational sector. Similarly, the educational systems around the world uses ICT to educate the knowledge and skills the learners need. ICT in education refers to a style of teaching that uses technological tools to support, improve, and optimize the information's delivery. (Pedagoo, 2022)

Evolution

The original ICT underwent four stages of evolution before becoming our modern ICT: pre-mechanical, mechanical, electromechanical, and electronic. These four steps assisted ICT in developing and adjusting to the newest ICT forms.

The earliest known instance of ICT dates back to the pre-mechanical era of technology. It can be characterized as the period from 3000 B.C. to 1450 A.D. which was quite some time ago. But at this time, when people first tried to communicate, they tried using language, basic symbols, and pictures, among other methods. We first begin to notice similarities between our modern technology and its forebears during the mechanical age. The period from 1450 to 1840 is known as the mechanical age. This period saw an enormous surge in interest, which led to the creation of more technology.

The period from 1840 to 1940 is known as the electromechanical age. These mark the start of communications. In the early 1800s, the telegraph was invented. Samuel Morse invented the Morse code in 1835.

We currently exist in the electronic era. It can be described as the period from 1940 until the present. The ENIAC was the first digital high-speed computer that could be modified to address a wide variety of computing issues. (White, 2022)

Conception and Misconceptions

ICT offers both remote learning and lifelong learning. Teaching is based on the transmission of knowledge, and learning is based on the development of the learner. Technology is a transformative force in education. Teachers act as change agents in the classroom. Additionally, pedagogically is dictated by the usage of technology that is being developed. ICT drives growth and contributes to more relevant and effective teaching and learning processes.

Although the ICT has been introduced from early age, there still roam various concepts. There is misconception that, effects of ICT are definite- Technology doesn't cure all education ills. This

should be reminded that Technology is only a tool. Quality instruction can only be guaranteed if the teacher is good. Another popular one is the belief that, acquiring ICT equipment by schools will improve quality education. And that, technology always breaks down, people just can't rely on it- No matter how thoroughly you prepare, there will always be aspects that you can't control. If the chances of something technical going wrong are higher than you can have a backup plan. (World, 2021)

Some other of them are listed below-

- The steps that computers require you to go through, makes life complicated.
- In an otherwise straightforward system, they add pointless complexity.

- They require more upkeep than they do advantages.

Opportunity

Education has been considered as a fundamental right of the people. The appropriate use of ICT to improve classroom delivery by establishing an ICT enabling learning environment and base on need. It can provide various opportunity. They are-

- Firstly, ICT enables the way for learners to organize and simplify their work.
- It may facilitate a variety of educational methods, which changes how students can learn.
- Some computer programs, such as those used in teaching, give learners immediate feedback on their completed work.
- It encourages cooperation so that learners can cooperate. (Hilkemeijer, 2022)

Some software can save time and effort. For example, vocab programs for teaching French are quicker and more effective than using paper. (Rivising, 2013)

Challenges

Besides the vast opportunities and advantages of ICT in learning, certain challenges hinder the flawless execution of this method. Primarily, ICT equipment is pricey and requires educated personnel to maintain it correctly. Since, the technological devices are complicated and requires skilled manpower so, it gets costly to utilize the resources. Secondly, not enough resources- Even now, computers are incredibly expensive. The majority of schools lack essential ICT resources including computers, computer software, and other hardware. Lastly, Lack of ICT teachers with the proper qualifications. The demand for ICT education has been huge, and the supply of teachers with the necessary training cannot keep up (Rivising, 2013)

Some in points are-

- Frequent Electricity fluctuation.
- Lack of qualified teachers to teach ICT in schools.
- Lack of internet or slow connectivity.

Way Forward

In general, the initiation for ICT in school education is progressing. ICT can lead to many developments in education as it can make learning more interactive and easier for both students and teachers. In future, teachers may start to be replaced by learning simulations, in eLearning- based learning environments. Institutional certificates may start to be replaced by social, portfolio-based and self-selected certifications of achievement and performance. (Heick,

2022)The integration of ICT is directly related to the advancement of education. Without ICT, there is no future, hence ICT education is the future of humanity.

Conclusion

ICT is employed as a learning environment anytime, wherever. Schools and colleges regularly use the internet as a research tool so that students may learn on their own and to establish a collaborative atmosphere for them to work with experts from other countries. Similar to this, the Information and Communication Technology in Education Master Plan's implementation has increased classroom access to computers and the internet, enabling an increase in the use of ICT for educational purposes.

References

Heick, T. (2022). Retrieved from Teachthought: <https://www.teachthought.com/the-future-of-learning/technology-change-education/>
Hilkemeijer, M. (2022). Retrieved from ictesolutions: <https://www.ictesolutions.com.au/blog/the-advantages-and-disadvantages-of-tech-use-in-the-classroom/>
Pedagoo. (2022). Retrieved from pedagoo: <https://pedagoo.com/uses-of-ict-in-education/?lang=en>
Rivising, G. (2013, Jan 29). Retrieved from getrevising: https://getrevising.co.uk/grids/ict_in_education
Rouse, M. (2022, Aug 16). Retrieved from Techopedia: <https://www.techopedia.com/definition/24152/information-and-communications-technology-ict>

"We are the creators of our own destiny"

"Where there is a desire, there is a way too". Life is just like a flowing river. It goes on and on until there comes a full stop. Unfortunately, most of the people have misconception that it is a destiny that makes and does things. But what I believe is that 'Our destiny lies on our own hand'. Nobody can stop us from achieving our dream goal. If we put hard work, consistent and strong will power.

We should choose the path where we are meant to walk. If what we are now has been the result of our own past actions, it is a vice-versa that whatever we work to be in the future is shaped by our present actions. We must have faith and courage to achieve the dream of our life. No need to look behind. Sleeping backward does not avoid any misfortune. We are the makers of our own

Rina Khanal
BBS 1st year 'B'

fortunes. Sometimes things don't go as per our plan. But we shouldn't lose our hope. We must have the hunger to do more and more. Never let your mind think negatively. If we start to think in a positive manner, then everything will happen in favor of ourselves. We will also have a way to create our own path. We shouldn't limit our belief and fear. Once, we start to go beyond our limit and act upon it. We can achieve the impossible and create our own destiny.

Magazine

Parking the thoughts in a jammed highway,
Emotion's hanks leaving me no space,
Desires keeps floating on the surface
Trying to trigger worldly stress.

The heaven couldn't be searched outside,
Inside there are demons dancing always,
The music must be orchestrated in own ways,
Then freedom will overtake the rat race.

Samartha Dhungana
BCA 4th Sem

अन्तिम कविता

✍ जीवन निरौला
बि.सि.ए. प्रथम सेमेस्टर

छरपस्ट सपनाहरू
आफ्नै हातमा -
मसाल लिएर उभिन्छन्

र, दौडन्छन् आफ्नै पछाडि -
आफैलाई दागबत्ती दिनको लागि ।

शङ्खनाद सुनिन्छ,
कतै दू.....र बाट

झ्याली सुनिन्छ
कतै नजिकैबाट ।

चेत मस्तिष्क अचेत भएर पल्टिरहेको हुन्छ -
मृत मानसपटलभित्र ।

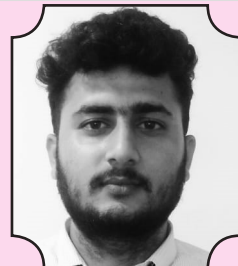
त्यति नै वेला,
गीताको लयमा लय मिलाएर
कसैले गाउँछ,
जीवनको अन्तिम गीत

अनि भाका लगाएर कवि गुन्गुनाउँछ,
अन्तिम कविता

र, यति वेला कवि गुन्गुनाइरहेको छ ।
र, यति वेला कवि गुन्गुनाइरहेको छ ।

जिम्मेवारी

✍ अङ्कित गुरागाई
बि.सि.ए. चौथो सेमेस्टर

आजभोलि रातमा
सपनाको के कुरा ?
निन्द्रा पनि पर्दैन ओछ्यान पस्दा ।
आँखाहरू घरको चुहिन लागेको
छानोमा अडिन्छन्;
कानहरू आमाबुबाका
खोकीमा केन्द्रित हुन्छन्
अनि मस्तिष्क टहलिरहन्छ
साहुको मकानमा ।
अब त लाग्छ सपनाले पनि
मेरो सिरानीको बाटो बिसर्सक्यो ।

बाटो बिसरियो भनम् कि
आउन चाहेन ?
जिम्मेवारी अगाडि घुँडा टेकेको
सपनाले पनि कहाँ सामर्थ्य राख्थ्यो र
म कहाँ आउने ?
जब मस्तिष्कको युद्धभूमिमा
सपना र जिम्मेवारीको युद्ध प्रारम्भ हुन्छ,
जिम्मेवारी अघि सपनाहरू लाचार ठहरिन्छन्
अनि भरिन्छ जिम्मेवारीबोध
मस्तिष्कको प्रत्येक कुनाकुनामा ।

जब काँधमा जिम्मेवारी चढ्छ
तब सपनाको वजन बढ्दो रहेछ ।
बेरङ्ग र वजनहीन सपनाहरू पनि
रङ्गीन र वजनदार हुँदा रहेछन्
अनि जिम्मेवारीबाट भरिएका काँध
सपना बोक्ने सामर्थ्य राख्दैनन् ।

अनि फालेर बर्षौँदेखि
साँचेका सपनाहरू
अङ्गाल्दै जिम्मेवारी
ऊ हिँड्छ जिन्दगीको यात्रामा
फगत् जिम्मेवारी बोकेर ।

आजसम्म आँखा रसाइरहेछ

✍ – मञ्जिल गौतम
बि.बि.एस्. प्रथम वर्ष

आँखाको नानी सानो भए पनि दृश्य ठूलो रहेछ
सङ्घर्ष दुःखमय भए पनि सफलता पक्कै सुखमय हुने
रहेछ ।
चर्काचर्का स्वर पनि यहाँ चिन्ता भएपछि सेलाउँदा
रहेछन्
हिम्मतिलो साहस पनि यहाँ पीडा भएपछि बिलाउँदा
रहेछन् ।
आजको दिन त मसँगै छ तर भोलि के हुने हो थाहा
नहुँदो रहेछ ।

जब,
जीवनमा अनेक ठक्कर भेटिन्छ नि
तब,
हिजोसम्मको हँसिलो मुहार पनि
भोलि भएपछि परिवर्तन हुँदो रहेछ ।
समयलाई म चलाउँछु भन्थेँ
तर समयले मलाई चलाउँदै रहेछ ।

मरुभूमिको त्यो तातो हावा पनि
हिमालको काखमा पुगेपछि सेलाउँदो रहेछ ।
जसलाई, आफ्ना बाआमालाई भन्दा बढि विश्वास
गरेको थिएँ
हो, त्यही आस गरेको मान्छेले पनि विश्वासघात
गरेपछि
यो मन रुँदो रहेछ ।

मान्छेको मुहार हेरेर चरित्र वर्णन गर्न नसकिँदो रहेछ
रूपमा मात्र भिन्नता छ होला भन्थेँ
तर व्यवहारमा पनि भिन्नता हुँदो रहेछ
मन त सबैको एकै हो भन्थेँ
तर मान्छेगुन फरक पर्दो रहेछ ।

कहिलेकाहीँ त एकान्तमा बसेर
त्यो सुन्दर प्रकृतिको दृश्य हेर्दै टोलाउन मन लाग्दो रहेछ
अब त जीवनमा सबै कुरा गरिसकेँ जस्तो लाग्थ्यो
तर,
जीवनको यात्रा त भर्खर सुरु हुँदै रहेछ ।
कहिलेकाहीँ त यात्राको क्रममा ठेस पनि लाग्दो रहेछ
गन्तव्य निश्चित गरेपछि यात्रा सहज हुन्छ होला
भन्थानेथेँ
तर, कहिलेकाहीँ त बिच बाटाबाटै फर्कनुपर्दो रहेछ ।
माटाका प्रहारले पनि कहिलेकाहीँ शरीर पिर्लिसँदो
रहेछ
माया नै सुख हो भन्थेँ
तर माया त क्षणिक सुख पो रहेछ
आँखाको नानी सानो भए पनि दृश्य ठूलो रहेछ
सङ्घर्ष दुःखमय भए पनि सफलता पक्कै सुखमय हुने
रहेछ ।

विश्व शान्तिको प्रतिक सदाको सासाकी र कागजको चरा

सदाको सासकी (जनवरी ७, १९४३ - अक्टोबर २५, १९५५) संयुक्त राज्य अमेरिकाद्वारा हिरोसिमा र नागासाकीमा खसालिएको आणविक बम विस्फोटको

जीवन निरौला
बि.सि.ए. प्रथम सेमेस्टर

सिकार भएकी जापानी केटी थिइन् । बम खसालिँदा उनी केवल दुई वर्षकी थिइन् र उक्त विस्फोटको विकीरण उनमा गम्भीर रूपमा परेको थियो । यति हुँदाहुँदै पनि उनी अरू दश वर्षसम्म बाँच्न सफल भएकी थिइन् जसका कारण उनी जापानी शब्दको सबैभन्दा व्यापक रूपमा चिनिने हिबाकुशा मध्ये एक बन्न पुगिन् जसको अर्थ 'बमबाट प्रभावित व्यक्ति'

भन्ने हुन्छ । उनलाई उनको मृत्यु हुनुअघि उनले कागज मोडेर निर्माण गरिने एक हजारभन्दा बढी ओरिगामी क्रेनको (कागजका चरा) कथामार्फत सम्झिने गरिन्छ । विस्फोटको दश वर्षपछि सन् २५ अक्टोबर १९५५ मा हिरोसिमा रेडक्रस अस्पतालमा उनको मृत्यु बाह्र वर्षको कलिलो उमेरमा भएको हो ।

संयुक्त राज्यले हिरोसिमामा आणविक बम खसालेको वेला सदाको सासाकी ग्राउन्ड जिरोबाट १.६ किलोमिटर (करिब १ माइल) टाढा आफ्नै घरमा थिइन् । विस्फोटका तरङ्गले उनी झ्यालबाट बाहिर फालिएकी थिइन् । उनकी आमाले उनको मृत्यु भएको शङ्का गर्दै उनलाई खोज्न बाहिर दौडिन् तर आमाले आफ्नी दुई वर्षीया छोरीलाई कुनै चोटपटक नभएको अवस्थामा जीवितै भेटाइन् । उनीहरू भाग्दै गर्दा सदाको र उनकी आमा कालो वर्षामा (रेडियोएक्टिव वर्षा) परे । उनकी हजुरआमा भने नजिकैको आफ्नो घरभित्र पसिन् र आगोबाट बच्न पानी राख्ने सिस्टर्नमा लुक्न खोज्दा मृत्युवरण गर्नुपर्यो ।

यस घटनाको केही समय पछिसम्म फेरि पनि सबै सामान्य

पहिले जस्तै भयो । सदाको सामान्य रूपमा आफ्ना साथीहरू जस्तै गरी हुर्किन् र उनको कक्षा रिले टोलीको महत्वपूर्ण सदस्य बनिन् । तर उनमा विस्फोटको असर बिस्तारै देखा पर्दै गयो । नोभेम्बर १९५४ मा उनको घाँटी र कान पछाडिको भाग सुन्नित थाल्यो । त्यस्तै जनवरी १९५५ मा उनको खुट्टामा परपुरा (एक रोग) देखा पर्‍यो । पछि उनलाई ल्यूकेमिया (उनकी आमा र हिरोसिमाका अरूले यसलाई परमाणु बम रोग भनेर चिन्छन्) को निदान गरिएको थियो जसका कारणले उनी २१ फेब्रुअरी १९५५ मा अस्पतालमा भर्ना भएकी थिइन् तर बाँच्नको लागि उनले एक वर्षभन्दा बढी समय पाइनन् ।

आणविक विस्फोटको धेरै वर्षपछि विशेष गरी साना केटाकेटीहरूमा ल्यूकेमियामा वृद्धि देखियो । तर १९५० को सुरुमा आएर मात्र ल्यूकेमिया बममा युरेनियमद्वारा विकीरण एक्सपोजरको कारण भएको हो भन्ने कुरा स्पष्ट भयो ।

सदाकोलाई हिरोसिमा रेडक्रस अस्पतालमा उपचारका लागि बिरामीको रूपमा भर्ना गरिएको थियो। अस्पताल भर्ना हुँदाको अवस्थामा उनको सेतो रक्त कोशिकाको सङ्ख्या औसत बच्चाको स्तरभन्दा छ गुणा बढी थियो। उक्त अवस्थाको उपचारका लागि उनलाई फेब्रुअरी २१, १९५५ मा रगत चढाइयो।

ओरिगामी क्रेनहरू (कागजका चराहरूको कथा)

अगस्त १९५५ मा उनलाई उनीभन्दा दुई वर्ष जेठी कियाओ नाम गरेकी केटीसँगै अर्को कोठामा सारियो। कियाओ जुनियर हाई स्कूलकी विद्यार्थी थिइन्। त्यसको केही समयपछि स्थानीय हाई स्कूल क्लबबाट उनको कोठामा क्रेनहरू ल्याइयो। सासाकीकी साथी चिजुको हामामोटोले उनलाई क्रेनको पौराणिक कथा सुनाइन् र सदाकोले पनि १,००० क्रेन फोल्ड (बनाउने) गर्ने लक्ष्य राखिन्। चिजुको हामामोटोकोअनुसार क्रेन बनाउनाले मागेको इच्छा पूरा हुने विश्वास थियो। अस्पतालमा बितेका दिनहरूमा सदाकोसँग प्रशस्त खाली समय त थियो तर कागजको अभाव थियो। त्यसैले उनले औषधिको च्यापिङ र अरू जे मोड्न सकिन्थ्यो, ती सबै चिजहरूबाट क्रेन बनाउन लागिन्। उनी अन्य बिरामीहरूको कोठामा गएर तिनीहरूको राम्रो उपहारबाट कागज माग्थिन्। त्यस्तै उनको सबैभन्दा मिल्ने साथी चिजुकोले पनि सासाकीलाई प्रयोग गर्नको लागि स्कूलबाट कागज ल्याइदिन्थिन्।

कागजको कथाको एक लोकप्रिय संस्करणका अनुसार सासाकीले आफ्नो मृत्यु हुनुअघि १,००० क्रेनहरू फोल्ड गर्ने आफ्नो लक्ष्य पूरा गर्न सकिनन्। उनले आफ्नो मृत्यु अघि केवल ६४४ वटा मात्र क्रेन फोल्ड गरेकी थिइन् र उनका साथीहरूले बाँकी ३५६ वटा क्रेन निर्माण गरेर १००० पूरा गरी ती सबैलाई उनीसँगै गाडेका थिए।

माथिको कथा उनको जीवनमा आधारित सदाको एण्ड हजार कागज क्रेन उपन्यास संस्करणबाट लिइएको हो तर हिरोसिमा शान्ति स्मारक सङ्ग्रहालयमा देखाइएको एक प्रदर्शनीका अनुसार घटना अलिक भिन्न छ। अगस्त १९५५ को अन्त्यसम्ममा सदाकोले आफ्नो लक्ष्य हासिल गरेर पनि थप ३०० फोल्ड गरेकी

थिइन् र आफ्नो मृत्युअघि उनले यो कार्यलाई जारी नै राखेकी थिइन्। सदाकोको जेठो भाइ मासाहिरो सासाकीले आफ्नो पुस्तक 'द कम्प्लिट स्टोरी अफ सदाको सासाकी'मा सदाकोले आफ्नो लक्ष्य पार गरिन् भनेर उल्लेख गरेका छन्।

अस्पतालमा रहँदाका समयमा उनको अवस्था सुधारोन्मुख हुनुको साटो बरु बिस्तारै बिग्रँदै गयो। सन् १९५५ को मध्य अक्टोबरमा उनको देब्रे खुट्टा निक्कै सुन्नियो र बैजनी रङ्गको भयो। उनको परिवारले उनलाई केही खान आग्रह गरेपछि सदाकोले चाजुके (भातमा चिया हालिएको जापानी खाना) माग्नि र खाना खाइसकेपछि यो स्वादिष्ट छ भनेर टिप्पणी गरिन्। त्यसपछि उनले आफ्नो परिवारलाई धन्यवाद दिइन्। यो नै उनको अन्तिम शब्द बन्न पुग्यो। आफ्नो परिवार र वरपरका साथीहरूका उपस्थितिमा सदाकोको इहलीला बाह्र वर्षको कलिलो उमेरमा अक्टोबर २५, १९५५ को बिहान समाप्त भयो।

सदाकोको दाहसंस्कार गर्नुअघि मानव शरीरमा आणविक बमको प्रभावको बारेमा अनुसन्धानका लागि एटोमिक बम क्याजुअली कमिसन (एबीसीसी) द्वारा मृत शरीरको जाँच गरिएको थियो। उनको मृत्युपछि सासाकीका साथीहरू र सहपाठीहरूले अर्कि जापानी केटी योको मोरिवाकीलगायत आणविक बमको प्रभावबाट मरेका सबै बच्चाहरूको स्मारक निर्माण गर्न कोष जुटाउन पत्रहरूको सङ्ग्रह प्रकाशित गरे जसअनुसार १९५८ मा हिरोसिमामा पीस मेमोरियल पार्कमा सुनको क्रेन समातेको सासाकीको मूर्ति अनावरण गरिएको थियो। उक्त मूर्तिको फेदमा एउटा शिलालेख छ जसमा लेखिएको छ - "यो हाम्रो पुकार हो। यो हाम्रो प्रार्थना हो। संसारमा शान्ति होस्।"

सिएटल पीस पार्कमा पनि उनको मूर्ति छ। सासाकी आणविक युद्धका प्रभावहरूको एक प्रमुख प्रतीक बनेकी छिन्। उनी वास्तवमा शान्ति र शान्तिमय संसारका लागि अन्तर्राष्ट्रिय प्रतीक बनेकी छिन्। सासाकी जापानका धेरै केटीहरूको लागि नायिका पनि हुन्। उनको कथा हिरोसिमा बम विस्फोटको वार्षिकोत्सवमा केही

जापानी विद्यालयहरूमा सुनाइने गरिन्छ । जापानभरका मानिसहरूले अगस्त ६ मा सासाकीको स्मरणमा वार्षिक शान्ति दिवस मनाउँछन् ।

कलाकार सुय डिसिको (Sue Dicicco) ले सदाकोका महत्ताको उत्सव मनाउन र विश्वभरका विद्यार्थीहरूलाई शान्तिको दर्शनमा जोड्न २०१३ मा शान्ति क्रेन परियोजना स्थापना गरे । डिसिको र सदाकोका भाइले सदाकोका बारेमा सहलेखन गरी पुस्तक प्रकाशन गरेका छन् । त्यस पुस्तकको नाम हो - 'द कम्प्लेट स्टोरी अफ सदाको सासकी' । यस पुस्तकका माध्यमबाट उनको सत्य कथा अङ्ग्रेजी भाषा बोलिने राष्ट्रहरूमा पुर्‍याउने आशा राखिएको छ । त्यस्तै उनीहरूको वेबसाइटले विद्यार्थीहरूको लागि सदाकोको बारेमा अध्ययन गाइड र मासाहिरोसँग (सदाकोको भाइ) अन्य जिज्ञासाहरू राख्ने र प्रश्न सोध्ने अवसर प्रदान गर्दछ ।

हिरोसिमा पिस पार्कमा सदाको सासाकीका लागि जापानी स्कूलका बालबालिकाहरूले ओरिगामी क्रेनहरूको सङ्ग्रह समर्पित गर्छन् । सदाको सासाकीको

मूर्ति जापानमा मात्र नभएर वासिङ्गटनको युनिभर्सिटी डिस्ट्रिक्ट सिप्टलको पीस पार्कमा पनि राखिएको छ । उक्त पार्क फ्लोइड सिक्मोय (Floyd Schmoey) द्वारा निर्माण गरिएको थियो । त्यस्तै उनको स्मारक फ्रान्सको पेरिसमा पनि रहेको छ ।

सादाको सासाकीको सम्झनामा अहिले पनि देशभरका जापानी बच्चाहरूले साना क्रेनहरू सिर्जना गर्छन् । सन् १९५५ मा उनको मृत्युपछि सदाको र क्रेन जापानमा शान्तिको प्रतीक बनेको छ । जापानमा मात्र होइन, वास्तवमा यो विश्व शान्तिकै प्रतीकका रूपमा स्थापित भइसकेको छ ।

सदाको सासाकीको दुखद् मृत्युका कथाले हिरोसिमा सहरको भ्रमण गरेका दागोस्तानी रूसी कवि रसुल गमजातोभलाई कविता 'भुरावली' लेख्न प्रेरित गर्‍यो जुन अन्ततः रूसको सबैभन्दा ठूला युद्ध गीतहरूमध्ये एक बन्यो । त्यसै गरी सासाकीको जीवन र मृत्यु अमेरिकी गायक तथा गीतकार फ्रेड स्मलको 'क्रेन्स ओभर हिरोसिमा' गीतको पनि मूल विषय हो ।

- एजेन्सीको सहयोगमा

मेरो वास्तविकता

के रै'छ र जीन्दगी, त्यही दुईमुठी सास
त्यही दुईमुठी सास पनि जगाऊँ भन्ने आस ।
रूप, रङ, समय त बदलिँदै गए
सोच, विचार, गन्तव्य त त्यही ठाउँमा रहे ।

अघि बढ्न प्रयास गर्छु, हुन्छन् बाधा अड्चन
त्यही बाधा अड्चन पनि कोशिस गर्दा हट्छन् ।
धेरैतिर ठक्कर खाई जानेको छु व्यथा
भोग्नेलाई थाहा हुन्छ देख्नेलाई के'था ॥

गन्तव्यलाई तितरबितर हुन दिने हैन
दुःख, कष्ट सम्झिएर लगाम छुट्ने छैन ।
एक दिन त साकार पाछु देखेको सपना
विश्वास राख्छु, प्रयास गर्छु, दृढताको भरमा ॥

राजेश कोइराला
बि.बि.एस्. प्रथम वर्ष

रहरको उडान

औँसीको कालो रेखीभिन्न दबिएका मेरा पाउले
अब पक्कै उजेलीको किरणमा टेक्ने छ
कैयौँ समयका भूमरीमा मेरा हत्केलाहरूले बटुलेका थकानको पोल्टो
अब पक्कै हलुङ्गो हुनेछ
गाँठो परेर गुम्सिएका मेरा रहर र सपनाहरू
अब पक्कै आकाशमा खुल्ला पङ्खमा उड्ने छन्
चिन्तै चिन्ताको कोसेली बोकेका मेरा शीरले विश्रामका पेटीमा
अब पक्कै एकछिन आनन्दमय सुस्केरा लिने छ ।
आँसुका समुद्रको पौडी खेलेर थाकेका मेरा निर्दोष नयनहरूले
अब पीडाका उपहारहरूलाई सजाई अधि बढ्ने छ ।

नीलम कार्की
बि.सि.ए. आठौँ सेमेस्टर

म र उनी

आकृति ओझा
बि.बि.एस. दोस्रो वर्ष

सपनाहरू देख्दा देख्दै मस्किन थालेको छु म ।
पूरा गर्ने क्रममा डराउँदै भस्किन थालेको छु म

थाहा छैन भावीको लेखाइमा के छ
सपनाको कल्पनामा आजभोलि अल्मलिन थालेको छु म ।

फूलैफूलको बगैँचामा काँडा रोज्न थालेको छु म,
मनको भावना व्यक्त गर्न हतारिन थालेको छु म ।

सुखको यात्रामा आउँदा रै'छन् सघाउनलाई,
दुख पर्दा आज भोलि एकलै हुन थालेको छु म ।

शिखर छुने विश्वासमा पाइला चाल्न थालेको छु म
सास बाँकि रहुन्जेल आस राख्न थालेको छु म ।

कुनै दिन त मेरो पनि दिन आउला नि,
हो यही भन्दै मनको बेग थाम्न थालेको छु म ।

मायाको जित

✍ निसानबाबु पुरी
बि.बि.एस्. दोस्रो वर्ष

आज भन्दा तीन वर्ष अगाडिको कुरा हो । हामी दुई अपरिचित थियौं । हाम्रो भेट एकैचोटि मेरो दादाका बिहेमा भएको थियो । हामी बिहेको अधिल्लो दिन काठमाडौं जानेवाला थियौं । जन्ती काठमाडौं जानुपर्ने थियो । बिहेको अधिल्लो दिन हामी नाच्दै र रमाइलो गर्दै गर्दा हामी एकअर्काको भेट भएको हो । त्यति बेला हल्का परिचय भयो र बोलचाल भयो । अनि कुराकानी बिस्तारै हुन थाल्यो । हामी त्यो दिन काठमाडौं गईहाल्यौं

बिहान । उनीहरू बेलुका जन्ती बसमा गए । बिहेको दिन पुनः पार्टी प्यालेसमा भेट भयो हाम्रो । उसले त्यहाँ कैयौं मान्छेको घुइँचोमा मलाई देख्दा उसलाई केही छुट्टै किसिमको महसुस भयो । धेरै अपरिचित मान्छेका बिचमा एक परिचित मान्छे भेट्दा दुक्क भएजस्तो अनुभूति भयो । त्यसपछि ऊ र म

नजिकै आएर मैले लगाएको रातो साडी र कालो चोलोले मलाई अत्यन्तै सुहाएको र सुन्दर देखिएको भन्दै मिठा मिठा तारिफ गर्‍यो । अनि मैले नि मुस्कुराएर 'धन्यवाद, दादा !' भनेर प्रतिक्रिया दिएँ । दादा भनेको सुन्नासाथ ऊ गदगद भएर हाँस्यो । उसले मलाई 'दादा नै भन्ने ?' भनेर सोध्यो । अनि मैले पनि भनिदिँँ - "दादाको साथीलाई दादा नभनेर के भन्नु त ?" दादाको ग्याङ चार जनाको थियो । ऊ, दादा अनि बाकी दुई दादाहरू । सामान्य कुरा हुँदै गयो बसमा पनि । म बसेको सिटपछाडिको सिटमा ऊ बस्यो । हामी गफ गर्दै गर्दै बिहेको रमझम गर्दै आयौं । घर आएपछि उसले मलाई फेसबुकमा फ्रेन्ड रिक्वेस्ट पठायो । मलाई उसको नाम थाहा नभएको र उसको फेसबुक प्रोफाइल मज्जाले नहेरेको भएकाले मैले request accept गरिँँ । केही समय बित्दै गएपछि उसको फोटो हेर्ने र मैले request accept गरें ।

उसले मलाई तिमीहरू घर पुग्नेबित्तिकै म त्यहाँ आइपुग्छु भनेर भनेको थियो । अनि मैले पनि बेलुकासम्म आउँछु

होला भन्ने सोचें । बिहेको दिन उहाँबाट हिडेपछि हामी भोलिपल्ट आइपुगेका थियौं । रातभरिको अनिंदोले गर्दा ऊ आराम गर्दै होला, सुतेको होला, ठिकै छ भन्ने ठानें । अनि मेरो mobile मा Charge पनि थिएन । mobile switch off गरेर charge मा राखें । charge भइसकेपछि online आउँदा उसको खबर आएको रहेछ । message मा sorry ! म आउन पाइँँ, अब एकछिनमा आउँछु' भनेको रहेछ । अनि मैले ठिक छ केही छैन भनेर message गरें । त्यसपछि daily हाम्रो कुरा हुँदै गयो । number

exchange भयो र भेटघाट पनि हुँदै गयो । हामी एक अर्कालाई बुझ्दै गयौं र अझ नजिक हुँदै गयौं । उसले मलाई जुन दिन देखेको थियो, त्यही दिन मलाई प्रेमप्रस्ताव अर्थात् प्रपोज गरेको थियो । उसले मेरो दादालाई भनेको रहेछ - "तिम्रो बहिनी कति राम्री, मलाई देऊ न । "दादाले चाहिँ 'होइन, उसको boyfriend japan मा छ' भन्दै कुरा टार्नुभएछ । दादाले उसलाई भुट किन भन्नुभयो, त्यो त मलाई थाहा छैन । उहाँले आफ्नो साथीको बानीबेहोरा थाहा पाएर हो कि अथवा अर्कै केही रहस्य थियो, मलाई थाहा भएन । जे होओस्, आफ्नी बहिनी साथीलाई नदिने सोच्नुभएको रहेछ । तर ऊ र मबिच कुरा चलि नै रहेको थियो । भनिन्छ नि, मायामा भगडा हुन्छ । हो, त्यसै गरी हामीबिच पनि भगडा भइ नै रहन्थ्यो ।

कुरा हो पहिलो लकडाउनको । त्यस बेला म मामाघरमा थिएँ । मेरो मामाघर र उसको घर पाँच मिनेटको दूरीमा पर्थ्यौं । जब म मामाघर जान्थेँ, तब कुनै न कुनै बाहाना

बनाएर ऊ आइ नै रहन्थ्यो । केही दिन पछि म मामाघरबाट घर फर्किएँ । अनि केही मात्रामा लकडाउन खुल्ला हुँदै गएपछि म इटहरी उसलाई भेट्ने उद्देश्यले नै आउँथेँ । ऊ पनि मलाई भेट्ने बहानामै घरबाट आउँथ्यो । कहिलेकाँही त उसलाई घरकाले आउन नदिँदा घरमा भगडा गरेर जसरी पनि आउँथ्यो । एकदिन त घरकाले उसलाई आउन नदिएपछि घरको घडी नै रिसले फुटाएर हात रगतै रगत बनाएर आएको थियो ।

उसको यस्तो कोसिस देखेर हाम्रो मायामा गाढापन बढ्दै गयो । यस्तो प्रयास गर्ने, मप्रति मरिहत्ते गर्ने मान्छे, उसले वेला वेला म तँलाई माया नै गर्दिनँ भनिरहन्थ्यो । हाम्रो सम्बन्ध 'तिमी' बाट 'तँ' सम्म आइसकेको थियो । उसले 'माया गर्दिनँ' भन्दा म अचम्ममा पर्छेँ र सोच्छेँ - "मेरा लागि आफ्नो परिवारका सदस्यसँग भगडा गर्ने मान्छे मलाई माया गर्दैन होला र ?"

समय बित्दै गयो । हुदाँहुँदै एक वर्ष बित्यो । हाम्रो भगडा चली नै रहेको थियो जसका कारण ब्रेकअप त हैन तर एकदुई दिन हाम्रो बोलचाल पनि बन्द भयो । कलेजमा हाम्रो दैनिक भेट हुन्थ्यो । कलेजमा मैले जुनदिन Admission गरेकी थिएँ, त्यही दिनदेखि उसले पनि त्यही कलेज पढाउने अवसर पायो । उसले आफैँ भन्थ्यो कि मेरो जीवनमा तिमी भनेकी मेरा निम्ति Lucky Charm हो । हरेक कुरामा सहजता हुँदै गयो । मनका दुःख पोख्ने र दुःखमा साथ दिने असल पात्र पाएको महसुस भएको थियो मलाई । उमेरका हिसाबले म तेइस वर्ष लागेकाले होला, घरमा बिहेका निम्ति धेरै प्रस्तावहरू आइरहेका थिए । तर उससँगै जीवन बिताउने, सुखदुखको पात्र बन्ने मैले कसम नै खाइसकेकी

थिएँ । त्यसकारणले मैले घरमा म अहिले बिहे गर्दिनँ भने । उसलाई मैले बिहेको विषयमा कुरा गर्दा तिम्रो पढाइ सक्नासाथ म तिम्रो घर मान्न आउँछु भनी भन्थ्यो । जति नै राम्रो बिहेको प्रस्ताव आए पनि मैले त उसलाई नै आफ्नो श्रीमान्को रूपमा देखिसकेकी थिएँ । समय एकदमै रमाइलो तरिकाले बितिरहेको थियो; माया पनि झल्केको थियो तर भगडा भने अभैँ कम भएको थिएन । भगडाकै कारण एकपटक त एक महिना नै हाम्रो बोलचाल बन्द भएको थियो । त्यो एक महिना मेरो लागि त दश जुनी बराबर थियो ।

समय बित्ने क्रममा नै हाम्रा सम्बन्धले २५ वर्ष टेकिसकेकी थियो । अचानक उसको घरमा बिहेको कुरा चलन थाल्यो । मैले उसलाई बिहे नगर्नका निम्ति आग्रह गरें । बिहेका कुरा भएको भए मेरो घरमा मान्न आऊ भनेर भनँ । उसले एकपटक घर सल्लाह गर्छु भन्यो । उसको मायामा पागल भएकी मलाई, उसको व्यवहारमा लड्नु परेकी मलाई उसको अर्कीसँग बिहेको कुरा चलेको थाहा नै भएन । अन्ततः उसले अर्कीसँग बिहे गर्ने निर्णय गर्‍यो । त्यो खबर सुनेर मेरा मन सिसा जसरी फुट्यो । न त मलाई मैले सम्हाल्न नै सकें, न त टुटेको मन नै जोड्न नै सके । बिहेपश्चात् उसले मलाई भन्यो - "तेरो कसम, मैले तँबाहेक कुनै केटीसँग सम्बन्ध राखेको थिइनँ । यो त परिवारले गर्दा भएको हो । म तँलाई जति माया कसैलाई गर्न सकिदैन । तँलाई छाडी अर्कीलाई श्रीमतीको दर्जा दिनु मेरो बाध्यता हो, खुसी होइन ।"

त्यसैले माया भनेको पाउनु मात्र होइन, गुमाउनु पनि माया नै हो । उसलाई खुसी देख्नु मायाको सफलता हो । मैले गरेको माया वास्तवमा माया थिएन, पागलपन थियो ।

गजल

मैले मेरा कर्मको कुनै सार नै भेटिनँ
खै के पो गरूँ ! जीवनको आधार नै भेटिनँ ।
कैयौँ जिम्मेवारी यो थाप्लामा छन्
खुसी र जिम्मेवारी जोड्ने एउटा तार नै भेटिनँ ।
आज भएनन्, भोलि त पक्कै होलान् सपना पूरा
तन मन खोलेर रमाउने, आठौँ वार नै भेटिनँ ।
भन्छन्, जीवनलाई कलाले सिँगार्नुपर्छ
मैले त, म भित्रको कलाकार नै भेटिनँ ।

✍ विजय अधिकारी
बि.बि.एस् प्रथम वर्ष

इतिहास दोहोरिन्छ

भन्थे, इतिहास दोहोरिन्छ

महाभारत सकिएको लाखौँ वर्षपछि पनि
अभैँ शासक धृतराष्ट्र नै छ

त्यसैले ऊ देख्न सक्दैन विद्यमान अवस्था
र, बारम्बार भइरहन्छ विवश ।

इतिहास फेरि दोहोरिएको छ ।

कसरी ?

आफू कसरी अरूलाई बुझाउन खोज्नु तिम्रो प्रयास
आफू बुझी बुझी बुझ पचाउन खोज्नु तिम्रो दुष्प्रयास

तिमी भन्छौ नि सधैं - 'मलाई बुझ्ने प्रयास गर'
एकपटक आफूले आफैँलाई पुग्ने गरी हेर त, 'म को हुँ' भनी
भट्ट दिमागमा उत्तर नआएको तिमिले मैले चैं बुझ्ने कसरी ?

श्रेया खतिवडा
एम. बि.एस फस्ट सेमेष्टर

तिमी भन्छौ नि कहिलेकाहीँ एउटा हातले मात्र ताली बज्दै बज्दै
एकपटक सम्झी हेर त जीवनमा तिमिले कसका लागि कति ताली बजायौ
गाली गरेर नथाक्ने तिम्रा मुखलाई दाँतको तालीको हिसाब मैले चैं बुझाउने कसरी ?

तिमी मलाई भनिरहन्छौ नि - 'म अरूजस्तो छुँ छैन'
एकपटक विचार गरी हेर न अरू पनि त तिमिजस्ता छुँ छैनन्
तिमी, तिमि नै हो, अरू अरू नै हुन्, जे भए पनि सबै मान्छे नै हुन् भनी
मानवताको पाठ तिमिले मैले चैं रटाउने कसरी ?

तिमी सधैं औँल्याइरहन्छौ नि अरूका स-साना गल्तीहरू
एकपटक सोच त आफूले गल्ती महसुस गरी रोएका रातहरू
गल्ती मान्छेबाट नै हुने हो भनी आत्मालोचनाको प्रयास
तिमिले मैले चैं गराउने कसरी ?

Kindness

Kindness is a way of maintaining world peace which helps to bring people together as well as established fellowship. But I don't know if the word "Kind" even exists with meaning or not. Whenever I think about people living in the 21st century, it always reminds me how people are changing into brutal, unkind and harsh people. I think kindness exists only in words, not in action, just saying the bitter truth. I am not claiming or blaming anyone. But I wonder, does it going to benefit any of us being inconsiderate and inhuman? What is affecting us to be cruel, rude and unkind? Is there something wrong with being kind and generous? I just want to know. And at last, I want to say to those worldwide people who still believe in kindness and have humanity to

सिमा पथक
BBS 2nd year

help the needy people. Cheers to them for all the good deeds.

कर्नाली ब्लुज : एक समीक्षा

श्वेता पोखरेल
बि.बि.एस्. प्रथम वर्ष

राष्ट्रिय प्रतिभा पुरस्कार, राष्ट्रिय कविता महोत्सव, राष्ट्रिय कविता प्रतियोगिता आदि जित्न सफल उत्कृष्ट लेखक बुद्धिसागरद्वारा रचित कर्नाली ब्लुज उपन्यासमा उनले सुदूरपश्चिमको प्राकृतिक सुन्दरता रहनसहन एउटा निम्नवर्गीय परिवारको जीवनका कथाव्यथाका साथसाथै नेपालको अविकसित ठाउँहरूमा रहेका मानिसहरूको दिनचर्या र जीवनयापनका तरिकालाई समीक्षात्मक रूपले प्रस्तुत गरिएको छ ।

कर्नाली नदीको नीलो पानी नै कर्नाली ब्लुजको शाब्दिक अर्थ हो तथापि यस पुस्तकमा कर्नाली भन्नाले कर्नाली अर्थात् नेपालको सुदूरपश्चिम जिल्ला र त्यस जिल्लामा रहेका विभिन्न भाषा संस्कृति एवम् त्यहाँको परिवेश र त्यस परिवेशमा रमाएका मानिसहरू आदि भन्ने पनि बुझिन्छ । 'ब्लुज' भनेर मानिसको दिनानुदिन भोगेका दुःख कष्ट, मानिसको मनोव्यथा आदि भनी बुझाउन खोजिएको छ ।

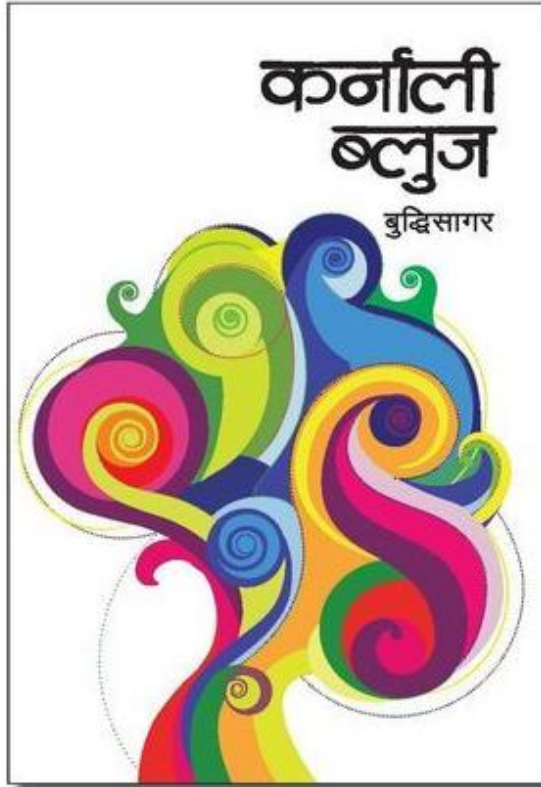
उपन्यासको सुरुवात सन्तान प्राप्त हुँदाखेरिको खुसी र आनन्दबाट भए तापनि यस उपन्यासमा पुरानो घटनाको स्मरणको उल्लेख साथै वर्तमानमा बितिरहेको समयलाई जोडी उपन्यासका पानाहरूलाई अगि बढाइएको छ । अनवरत बग्ने निलो कर्नाली, कर्नालीवासीका दुःखको साक्षी हो यो । कथामा भएका विभिन्न पात्र र पात्रहरूका जीवनमा घटेका घटनाहरू अक्षरमा मात्र सीमित नभएर हामीले आफ्नो वास्तविक जीवनमा बितिरहेको हामी सबैले महसुस गर्न सक्छौं यो उपन्यास पढ्दा । यसकारण पनि यस उपन्यासलाई उपन्यासमा मात्र सीमित नराखी हामीले यसलाई एक आत्मकथा हो भन्ने भनेर दाबी गर्नु भन्ने पनि कुनै कसुर भने लाग्दैन ।

युवापिँडीमा निकै चर्चित साहित्यकार बुद्धिसागरले यस उपन्यासमा बाबुछोराको प्रेम, आफ्ना सन्तानप्रति आमाको अपार स्नेह, दिदीभाइका बिचको ख्यालठट्टा र उनीहरूका

बिचमा रहेको मिठो मायाको सम्बन्ध, एउटा असल मित्रको मित्रता निभाउने तरिका, आमाबुबाको आफ्नो सन्तानप्रतिको चाहना एवम् आत्मविश्वास साथै त्यो चाहना र आत्मविश्वासभित्र लुकेको एउटा ठुलो सङ्घर्षको कथालगायत थुप्रै स-साना कुराहरूलाई उपन्यासकारले चुम्बकले छरिएको फलामको टुक्रालाई समेटे भैं यस उपन्यासमा समेटेको छन् । पढ्दै जाँदा उपन्यासले बालापन र बालापनमा गरेका ती चकचक, ख्यालठट्टा, उपद्रो आदि विभिन्न कार्यहरूको स्मरण गराई मुहारमा मिठो मुस्कानको दीप जलाइदिन्छ । यसका साथै अशिक्षा, अन्धविश्वास र अविकसित क्षेत्र भएका कारणले विभिन्न ठाउँमा

घटेका अनपेक्षित घटनाले समेत यस उपन्यासमा स्थान पाएका छन् । त्यस्ता जीवन्त घटनाले मनलाई प्रभावित नगरी छाड्दैनन् । पार्वतीकी असल मित्र ममताले अकालमा मृत्युवरण गर्नुपरेको घटनालाई नै लिऔं । यो घटना पढ्दा मन नभक्कानिने को होला र ? लोभ र लालचमा परेर मानिसले गरेका विभिन्न कार्यदेखि लिएर माओवादी जनयुद्धसम्मका कुरालाई पनि यस पुस्तकमा फाटफुट रूपमा देखाइएको देखिन्छ ।

बुबाका सङ्घर्षहरूको दस्तावेज समेटिएको यस पुस्तकले नेपालका धेरै परिवारका कथाव्यथाको प्रतिनिधित्व गरेको छ । उपन्यासले परिवारको मुखिया भएपछि आफ्नो काँधमा आएका जिम्मेवारी निर्वाह गर्न गरेका कठोर सङ्घर्षलाई निकै चाखलाग्दो तरिकाले चित्रण गरिएको छ । कर्नाली

प्रदेशका हरेक ठाउँलाई सङ्क्षिप्त रूपमा प्रस्तुत गरेको यस उपन्यासको अन्त्य भने निकै दुःख लाग्दो छ । करिब एघार दिनको लामो अस्पताल बसाइपछि बुबाको अन्तिम इच्छा पूरा गर्ने भनी बृषबहादुरले उसका बुबा हर्षबहादुरलाई सुर्खेततर्फ जाँदै गर्दा बिच बाटामा नै उनका बुबाले देहत्याग गर्नुभएको दुखान्त घटनाबाट यस उपन्यासको अन्त्य भएको छ ।

छोराका नजरबाट बुबाको सङ्घर्षको कुशल चित्रण गरेको कर्नाली ब्लुज अक्षरहरूमा अथवा कथामा मात्र सीमित वर्णन होइन । बरु कर्नाली ब्लुजमा रहेका छोराको कथा हो, जसले बुबाको दुःख र सङ्घर्षका तमाम गाथाहरू बुझेका छन् । कहानी पनि सबै सन्तानहरूको हो । यो कहानी ती सबै छोराहरूको हो । यो कहानी ती सबै निम्नवर्गीय परिवारका मानिसहरूको हो ।

आमा

जसले मलाई नौ-नौ महिना
गर्भमा राखेर जन्म दिइन्
हुर्काइन् बढाइन् पढाइन्
कुनै स्वार्थ नराखी मलाई
पूरा पेट खुवाइन् आफू आधा
पेट खाइन् ।

त्यो कोमल हत्केला र पैताला
फुटाइन मेरो खुसीको लागि आफू
अशिक्षित भए पनि मलाई राम्रो
मान्छे बनाउन लागि परिन् ।

आफू पुरानो लगाई मलाई नयाँ
लगाइदिइन्, मेरो लागि संसारसँग
लड्न लागि परिन् मेरी आमा ।

सुजाता श्रेष्ठ
बि.बि.एस्. दोस्रो वर्ष

केही हाइकुहरू

विशालु आँखा
प्रणयको सपना
लजालु उनी

कलिलो वृक्ष
छरपष्ट सपना
बटुल्ने कहाँ

खै कमिसन
फर्जी नागरिकताको
नेता हजूर

गहिरो ताल
डुङ्गाकी यात्री उनी
माभी दाइ र म

गहिरो ज्ञान
छरपष्ट सपना
निश्चल मन ।

माटोको टिका
उज्ज्वल भविष्य
अबोध नानी ।

उन्मत्त उमेर
होसियार उषाको
चढ्दो जवानी

सुखको खोजी
कङ्क्रिटको जङ्गल
एक्लो, एक्लैदो

Book Review

Title: Karadau Kasturi
Author: Amar Neupane
Genre: comedy fiction, social
Published date: April, 2015
Pages: 316
Language: Nepali
Price:

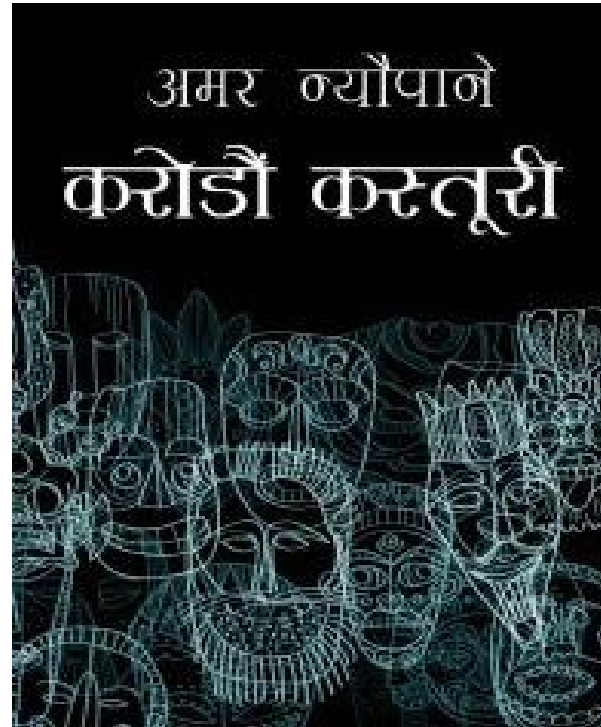
 Alisha Karki
BBS 1st year

‘Karadau Kasturi’ is a fictional novel beautifully written by Amar Neupane. It is the imaginary portrayal of the life of famous comic actor Haribansha Acharya if he had not discovered his talent as a comedian. The novel gives the powerful message of following your passion and recognizing your interest on time. It covers the life of Hari Bansa Acharya from childhood to old age and convinces the readers to think about their interest or talents. It is highly beneficial and inspiring for the teenagers who are indecisive about choosing their career path.

The novel begins with the childhood of the main character Hari Bansa Acharya who is portrayed as a boy who is disinterested in studies and forcefully studies for the sake of family. His friends Gyan and Kamal have unique talents whereas he is still struggling to recognize his talent. He enjoys mimicking others and making his friends laugh but he is unaware about the use of his interest as a career. Will he recognize his talent? What career does he end up having?

The twists and turns in the characters' life fascinates the readers. The author entertains the readers with hilarious childhood events of the character's life. You will relate with the childhood of the character's life and remember your own childhood. It will make, cry and feel different emotions. You will surely find this interesting to read.

The novel makes you realize that your interests, satisfaction and passion should always be

prioritized over everything. It's better to choose the path where you have your interest and compassion rather than regretting it your whole life. One decision can completely change your life. The novel is written so perfectly that you feel each and every emotion of the characters. You will feel like reading it again and again.

Each human is born with a special quality and it recognized in time, can lead to treasure of success. It's a must-read book especially for the ones who are fond of comedy fiction with an effective social message. Imagine experiencing feelings of nostalgia, pity, compassion, happiness, excitement and encouragement all in one novel. It's worth reading Go and grab a copy for yourself.

कलेज जीवन र मेरो जीवनको माधुर्य

✍ एलिसा आचार्य
बि.बि.एस. प्रथम वर्ष

कलेज सबै विद्यार्थीहरूको लागि आफ्नो सपनाको खुल्ला मैदान हो । Yes, college is dreamland of every student's educational career. स्कूल र कलेज पृथ्वीमा यस्तो मिठो स्वर्ग हो, जसले स-साना दिमागहरूलाई ठूला-ठूला कार्यका लागि तयार पार्ने गर्छ । कलेज विद्यार्थीहरूका लागि एउटा छोटो र मिठो समयको

अब घरबाट टाढाको कलेज, त्यो पनि बसमा चढेर जान पाउँदा एकदमै खुसी थिएँ ।

मैले पढेको स्कूलका ६७ जना एस.ई.ई. दिएका

अवधि हो, जहाँ हामीले स्वतन्त्रता पाउँछौं साथै साथी सङ्गीसँग रमाउने रमाइला पलहरू पाउँछौं साथै ज्ञान र थुप्रै नयाँ सिप सिक्ने मौका पाउँछौं ।

मलाई अभैँ याद छ; मेरो कलेजको पहिलो दिन । मेरा लागि कलेजको पहिलो दिन धेरै अविस्मरणीय छ । छिट्टै स्कूल लेभलको पढाइ सकेर सट, पाइन्ट र कोट लगाई कलेज पढ्ने मेरो एउटा चाहना पूरा हुँदै थियो । अब कलेज पढेर मैले मेरा थुप्रै छरिएका सपना र चाहना पूरा गर्नु थियो । दशको परीक्षापछि मैले धेरै सोच गरेर विश्व-आदर्श कलेज पढ्ने निर्णय लिएकी थिएँ । उच्च शिक्षाका लागि काठमाडौँ सबैको चाहनाको केन्द्र थियो । मसँग पढ्ने केही साथीहरू पनि आफ्नो पढाइ पूरा गर्न प्यारो गाउँघर छोडेर बिरानो सहर, अभैँ मज्जाले भन्नुपर्दा सङ्घर्षका सहरतर्फ लम्किएका थिए । केही साथीहरूले भने इटहरी, विराटनगर, धरानतिरकै कलेजमा नाम लेखाए । घर नजिकैको विद्यालय पढेकी म

विद्यार्थीहरूमध्ये विश्व-आदर्शमा पढ्ने म एकलै थिएँ । पुराना साथीहरूको माया र सम्भना मनभरि बोकेर बसमा चढ्दा कतै म एकलोपनको महसुस गर्दै थिएँ । म बसमा चढेर कलेज आइपुगें । सबै पालैपालो बसबाट ओर्लिए । म पनि अरू विद्यार्थीका पछि-पछि लागेर उत्रिएँ । जब गेटबाट मैले भित्र प्रवेश गरें, मेरो नजर टक्क कलेजका भवनमा गएर रोकियो । आहा ! कति ठुलो र सुन्दर ! मैले कल्पना गरेकोभन्दा पनि धेरै राम्रो रहेछ कलेज । वातावरण पनि हरियालीपूर्ण, शान्त र स्वच्छ । म कलेजलाई नियाल्दै कक्षा कोठातिर लम्किएँ । कक्षा कोठामा छिर्दै गर्दा मैले सोचें कि यो कलेज मेरो सपनाको गोरेटोमा भेट भएको एउटा सहयात्री हो, जसले मलाई मेरा सपनाको गन्तव्यतर्फ लैजान्छ । साँच्चै नै यस तीन वर्षका अवधिमा मलाई कलेजले मलाई जीवनको सुन्दर बाटो देखाएको छ साथै यस कलेजका गुरु-गुरुमाहरूले मभित्रको मलाई चिनाएर सधैं अगाडि बढ्ने हौसला दिइराख्नुभएको छ ।

पञ्चायन सिमसार

परिचय

रामधुनी-७, सुनसरीको पञ्चायन भोडा स्थित क्वार्टर डाँडा र पञ्चायन सामुदायिक वन कार्यलयको छेउमा अवस्थित सिमसार नै पञ्चायन सिमसार हो । जसको स्थापना वि.सं. २०७२ सालमा भएको हो । यस तालमा **TIKTOK ROAD** पनि रहेको छ । जसले गर्दा सिमसारको सुन्दरता भन बढाएको छ । यस सिमसारमा दैनिक रूपमा सयौं मानिसहरू घुम्न आउँछन् । शुद्ध पिउने पानी, बस्ने ठाउँको राम्रो व्यवस्थापन, शान्त र प्राकृतिक वातावरण, शुद्ध हावाका कारण यस सिमसार वर्तमान समयमा परिचित छ । यस सिमसारमा शोल घर र बुद्धको मूर्ति पनि रहेको छ, जसले गर्दा यस सिमसार धार्मिक तथा सांस्कृतिक दृष्टिले पनि अत्यन्तै आकर्षक छ । वनभोजको समयमा वनभोजका लागि दैनिक सयौं मानिसहरू आउने गर्छन् । यस सिमसारमा Fishing गर्नका लागि पनि विशेष व्यवस्था रहेको छ । यस सिमसारको निर्माणमा तात्कालीन पञ्चायन सामुदायिक वनका अध्यक्ष प्रेम कार्की र वर्तमान अध्यक्ष रमेश मगरको उल्लेखनीय योगदान रहेको छ । यस सिमसारले पञ्चायन भोडाको मात्र नभएर समग्र रामधुनीकै सुन्दरता बढाएको छ । आफ्नो दैनिकी कार्यबाट थकित भएका सुनसरीवासीको लागि मनोरञ्जनको एक उत्तम तथा उत्कृष्ट गन्तव्यका रूपमा पञ्चायन सिमसार सावित भएको छ ।

२) कसरी पुग्न सकिन्छ ?

यो ताल आउनका लागि इटहरीबाट तरहरा, बुद्ध चोक, कुमारखत हुँदै विष्ट डाँडाबाट उत्तरतर्फ लागेर पुग्न सकिन्छ । जसको दुरी तरहराबाट ५ कि.मी. रहेको छ ।

✍ गोविन्द लामिछाने
एम.बि.एस. प्रथम सेमेस्टर

त्यसैगरी धरानको हरियालीबाट दक्षिणतर्फको सिधा बाटो पनि यस सिमसारमा आउन सकिन्छ, जसको दुरी धरानबाट ९ कि.मी. मात्र रहेको छ । त्यसैगरी भुम्काबाट उत्तरतर्फ नयाँ टोल, बक्लौरी हुँदै पञ्चायन चोकबाट पनि यो ताल आउन सकिन्छ, जसको दुरी भुम्काबाट ७ कि.मी. छ । त्यसैगरी कालाबज्जारबाट पूर्व इचौल, हात्तीभारा, चौसदुठी बिघा र पञ्चायन हुँदै पनि यस सिमसार आउन सकिन्छ । जसको दुरी कालाबज्जारबाट ६ कि.मी. रहेको छ ।

३) विशेषताहरू

- शान्त वातावरण,
- प्राकृतिक वातावरण,
- पुग्न सहज,
- पारिवारिक वातावरण भएको,
- शुद्ध पिउने पानीको व्यवस्था,
- पार्किङको सुविधा भएको,
- होटलको व्यवस्था भएको,

एक दिने शैक्षिक भ्रमण

✍ सन्तोष घिमिरे
एम.बि.एस. प्रथम सेमेस्टर

नेपालको पूर्वी पहाडी रहेको जिल्ला इलाम र यसको मुख्य ठाँउहरूमध्ये कन्याम र श्री अन्तुको बारेमा जितनै बयान गरेपनि सायद कम हुनेछ । जतिपटक भ्रमण गरे पनि यी ठाँउहरूको सुन्दरताको स्वाद फेरि नयाँ नै लाग्नेछ । यसै प्रसङ्गलाई जोडेर हामी यस विश्व आदर्श कलेजको MBS प्रथम वर्षमा अध्ययनरत विद्यार्थीहरूमध्ये करिब ३९ जना यस कलेजका अध्यापक तथा कलेज संयोजक श्री माधव थापा र अनिल भट्टराई सरको नेतृत्वमा मिति २०८०/०१/२२ गते भ्रमणका लागि करिब ९:३० बजे कलेज प्राङ्गणबाट अगाडि निकल्यौं ।

उक्त भ्रमणका लागि हरेक एक एक विद्यार्थीको सहभागिता एकदमै सहानीय थियो र सरहरूले गर्नुभएको सहभागितामूलक सहयोगको भूमिका उत्तिकै उल्लेखनीय रहेको थियो । हामी सबैको योजना अनुरूप र तराईको अत्याधिक गर्मीका कारण खाजा तथा बार्बिक्युको लागि कुखुराको मासुका लागि उपयुक्त स्थान भ्रमा नै रोज्यौं । सबै साथीहरू भ्रमा बुटाबारीमा ओल्यौं र महिला विद्यार्थीहरूको सामूहिक सहभागिता चटपटे खाजाको रूपमा तयार भयो । खाजा खाने क्रममा हामीले फोटो खिच्यौं, गीत गाउँदै नाच्यौं र टिकटक पारखीले टिकटक बनाउन कुनै कसूर पनि छाडेनौं ।

नियमित पठनपाठनबाट पुनर्ताजगी गराउने तथा नियमित आन्तरिक परीक्षा तथा मूल्याङ्कनका लागि गरिएको उक्त भ्रमण हामीले अत्यधिक रूपमा सदुपयोग गर्नु खाजा खाइसकेर केही समय विश्राम सकेर हामी इलामको चिसो हावा सम्भँदै अगाडि बढ्यौं । बाटोमा बसभित्र गीत बजाउँदै नाच्दै, अन्ताक्षरी खेल्दै खुबै रमायौं । म स्वयम् ३५ वर्ष नाघिसकेको मान्छेलाई २५ वर्ष मुनिको अनुभव भइरहेको थियो । करिब १३ वर्ष पछिको मेरो शैक्षिक यात्रा

म स्वयम् सहभागी भएर आफूले आफूलाई उक्त यात्रामा एक खुसीको पात्रको रूपमा समाहित गराइरहेको थिएँ । साथमा बेला बेलामा अनिल सरको गीत गायनले हामी सबैको ध्यान खिचिरहेको थियो ।

इटहरीबाट करिब २/२.५ घण्टाको बस यात्रा पार गर्दै बुधबारेबाट उकाली चढेपछि चिसो हावाको महसुस हुँदै थियो । भ्रमा जिल्लाको सिमाना कटेर इलाम जिल्ला टेकेसँगै हामी सबैले चिसो हावा र हरियाली पहाडको सौन्दर्यपान गर्ने अवसर पायौं । यसरी बसयात्रा गर्दै जाँदा, रमाइलो गर्दागर्दै भ्रमक साँझ परेको पत्तै भएन र उक्त समयमा हामीलाई बसले गन्तव्यसम्म पुर्‍याइसकेको थियो ।

हामी बसेको रिसोर्ट गाडी कुद्ने बाटोभन्दा केही भित्र श्री अन्तुको पोखरी छेउ पर्ने भएकाले बसलाई बाटो छेउ पार्किङ गरी हामी सबै रिसोर्टतर्फ पुग्यौं । केही क्षण कपडा फेरेर विश्राम गरिसके पछि श्री अन्तुको चिया बगान र पोखरीको दृश्यावलोकन गर्न समूह बनाएर हामी सबै साथीहरू निकल्यौं । कोही साथीहरू टिकटक बनाउन लाग्यौं । केही साथी भने श्री अन्तुको चिया बगान लगायत पोखरीको दृश्य आ-आफ्नो फोनमा कैद गर्न लाग्यौं । साँझ पख मानिसहरूको धेरै नै चहल पहल हुने रहेछ । साथै रिसोर्ट वरिपरी, चिया बगान लगायत पोखरी छेउमा बालिएका रङ्गीचङ्गी बत्तीहरूले हामीहरूलाई मन्त्रमुग्ध पारेको थियो ।

श्री अन्तुको पोखरी छेउछाउका चिया बगानमा पसेर बनाइएका अधिकांश टिकटक भिडियो समेत भाइरल भएको हामीले पायौं । यस स्थानमा गर्मी मौसममा तराईका जिल्लाहरू सुनसरी, मोरङ, भ्रमा लगायत बाहिरका जिल्लाहरू साथै भारतबाट अधिकांश पर्यटकहरू यहाँ सुन्दरतासँग लालायित

भएर भ्रमण गर्न आउने गर्छन् । सामाजिक सञ्जालहरूमा पोष्ट्याइएका तस्बिरका कारण पनि पर्यटकहरू बर्सेनि भ्रमण गरेको सूचना पायौं । साँझको केही बेर चिया बगान तथा पोखरी भ्रमणपछि हामी बसेको रिसोर्टतर्फ लाग्यौं । सबै साथी भेला भएर केही साथीहरू बारबिक्कु गर्दै कोही नाच्दै र कोही साथीहरू भने टुथ र डेयर खेल खेल्दै

रमाई रहेका थियौं । सरहरू भने भागेका कारण हामीलाई ताली बजाउँदै नाचका लागि उत्प्रेरित गरिरहनु भएको थियो । करिब दुई/तीन घण्टा नाचगान सकेर खाना खायौं र आ-आफ्नो कोठातिर गयौं ।

म लगायत केही साथीहरू भने अत्यधिक थकानका कारण सुतिरह्यौं तर धेरैजसो साथीहरू भने बिहान ३/४ बजे श्री अन्तुको मुख्य केन्द्रबिन्दु अन्तु डाडाँमा सूर्योदय अवलोकनका लागि जानुभएछ । नेपालमा सर्वप्रथम सूर्योदय हुने स्थानका लागि प्रख्यात श्री अन्तु डाँडाको भ्रमण मैले पहिला नै साथीहरूसँग गरेका कारण पनि म लगायत केही साथीहरू रिसोर्टमा बस्यौं । साथीहरूले सूर्योदय अवलोकन गरिसकेपछि सबैजना रिसोर्टमा भेला भएर खाजा खायौं र खाना चाहिँ कन्याममा आएर खाने निर्णयका साथ फर्किन

थाल्यौं । कन्याम पनि चिया बगानको लागि अत्यन्तै प्रख्यात रहेको छ । चिसो हावा र हरियो चियाको बोटले ढकमक्क ढाकेको पहाड हेर्दै मनमोहक लाग्यो । नजिकै रहेको लभडाँडा स्काईक्क, पाथीभरा मन्दिर र चिया बगान कन्यामका मुख्य आकर्षक हुन जहाँ केही साथीहरू घुम्न भ्याउनुभयो भने कोही चिया बगानका परम्परागत भेषभुषामा सजिएर फोटो खिच्न र टिकटिक भिडियो बनाउन थाल्नु भयो ।

माधव सरले दिएको समय सिमाभित्र हामीले रमाइलो गरेर खाना खान होटलतर्फ प्रवेश गर्नु र इटहरीतर्फ फर्किने निधो गर्यौं । बाटोमा फर्कँदा केही समय चाँडै भएकाले मोरङको पथरी स्थित भाइरल सेल्फ रोडमा केही बेर विश्राम गरेर इटहरी फर्कियौं र आ-आफ्नो गन्तव्यतर्फ लाग्यौं ।

यसरी हाम्रो कलेजले आयोजना गरेको उक्त शैक्षिक भ्रमणबाट हामीले नयाँ साथीहरूसँग नजिकिने अवसर पायौं र एउटा अविस्मरणीय यात्रा तय गर्ने मौका पायौं । त्यसैले म आज यस लेखमार्फत् यस कलेजको आदरणीय सरलगायत सम्पूर्ण विद्यार्थी साथीहरूलाई धन्यवाद दिन चाहन्छु र आगामी सेमेस्टरमा पनि यस्तै भ्रमण गर्ने मौका पाइयोस् भन्न चाहन्छु ।

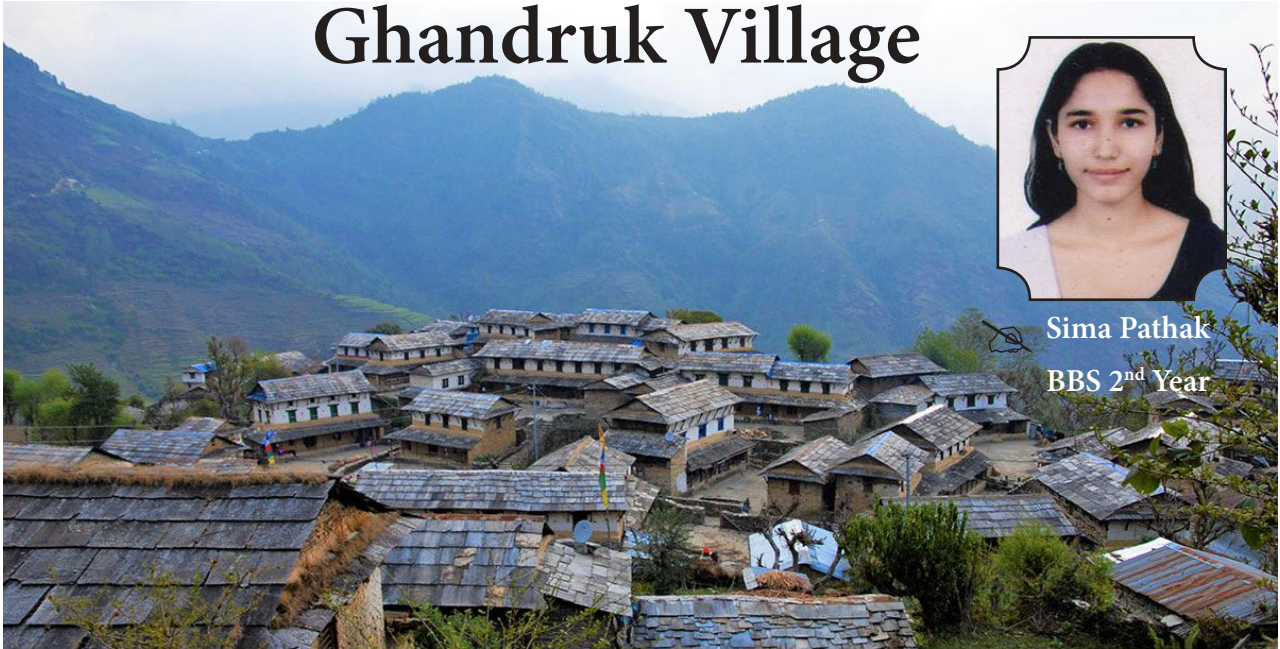
PEACE

Why is the world without peace?
What is the reason for this?
Can anybody answer me please?
People are fighting every where
In order to get them superiority,
Doing whatever they like.....
Even hurting someone's life
Can't we live in peace?
Forgetting quarrels and fights and greed?
Please let us all unite together
To put an end to these fights.

Sadikshya Limbu
BBS 2nd Year

Leaflet Ghandruk Village

Sima Pathak
BBS 2nd Year

“Have a wonderful trekking experience in natural setting”

Ghandruk is a mountain village, situated in Kaski District in the Gandaki Zone. It is one of the best trekking places in Nepal where you can enjoy hiking in the spectacular mountain scenery through charming villages inhabited by the Gurungs and Magars. You can enjoy fantastic views of dense rhododendron forests full of birds, Madi Khola and some famous peaks like Machhapuchhre and Annapurna.

How to get here?

If you are a foreigner, you may need to get a tourist visa to visit Nepal. From Pokhara it takes a 42-kilometer drive and 5-6 hours walking

distance. Leave Pokhara early in the morning by bus or taxi to Phedi, from where the hike begins. Accommodation: There are several guest houses that provide good rooms and food at a reasonable rate.

Time to Visit: The best time to visit this wonderful village is from September to November or from March to May when the weather is pleasant and full of exciting things to explore.

Highlights: Machhapuchhre & Annapurna Peaks

Insightful Gurung villages

Sightseeing

Spectacular sunrise views

Local food

HEALTHY FOOD

 Indra Rekha Yadav

BBS 2nd year

We are what we eat. If we keep putting bad things into our bodies every day, like lots of fats and sugar, we will sell bad when you get older you start to have a lot of problems like heart diseases. But most of us don't think much about the future. We only think about today. We only think that hamburgers taste better than salad. We think that the juice we buy from the supermarket is more delicious than the juice we make at home. Burgers, French fries and fizzy drinks may be delicious, but they haven't got enough vitamins and minerals. Your body needs vitamins and

minerals to grow healthy. Healthy food gives our body the vitamins and the minerals it needs.

People eat junk food because it is tasty, the problem is that buying fresh products and cooking them takes time. And people prefer to spend time doing other activities such as watching films, meeting friends, walking in the parks etc. I also like to do these activities, but I am very careful of my body. If you want to be healthy, you should eat healthy food every day.

Eternal Pursuit

A silent night skulking towards the dawn
A static ocean waiting for the moon
A desperate hand waving for help
A weany soul longing for a name
A restless mind searching for answers
A trembling body hoping for warmth

A baby's cry summoning its mother's touch
A lover's gaze looking for the right eyes
An ambition going for the chase
Don't you think the flame of passion dignities
The brightest when in pursuit?
In search of something
Anything!

 Arun Thapa
2nd Year BBS

पुस्तक

राम्रो शिक्षा हासिल गरी अगाडि बढाउने
देशलाई सफल पारेर सगरमाथा चढाउने ।
यही पुस्तकले हामीलाई ज्ञानगुनका कुरा सिकाउने
डाक्टर पाइलट इन्जिनियरसमेत यसैले बनाउने ॥

✍ अनिश श्रेष्ठ
वि.वि.एस. प्रथम वर्ष

पुस्तक जस्तो संसारमा ठुलो केही हुन्न नी
पुस्तकलाई पढेर चढ्छन् जुन छुन नी ।
दिमाखमा राखे पछि यसलाई भिक्न मिल्दैन
मूर्खलाई त यो पुस्तक कालो अक्षर भैसी बराबर केहि चल्दैन ॥

पुस्तक यस्तो अत्यन्तै महत्वपूर्ण चिज हो
जसको लागि अनेकौं विद्यार्थी भेलिएको
पुस्तक पढी हामीले सङ्घर्ष गर्नुपर्छ
देशको विकास गर्नलाई पढाइसँग लडनुपर्छ
जन्मदेखि मृत्युसम्म पनि ज्ञानको खाँचो पर्छ
जुन ज्ञान पुस्तकबाटै आर्जन हुने गर्छ ।

The beauty of life

Life is a miracle, a gift that we've been given,
A chance to live and love, and find the beauty that is hidden.

So let us take this journey and cherish every day,
For the beauty of life is all around us in every single way.

It's is the laughter of a child, and the smile of friend,
In the warmth of the sun, and the wind that never ends

It's in the taste of the rain, and the touch of a loved one,
In the beauty of life, that's always there, shining like the sun.

The beauty of life lies in the simple things
In the sunshine, the rain, the songs that nature sings

In the smiles of loved ones the warmth hug
In the peace that comes from simply being sung

✍ Shweta Shah
BBS 2nd year

Do you think that animal testing should be banned?

Did you know that animal research has played a crucial part in almost every medical breakthrough out over the last decade? However, it has been controversial whether the procedure should be ban or not. Some animal rights group argue that we should not conduct animal testing because it is cruel where as other claim it is necessary for human advancement. Personally, I believe that the test and experiments on animals should not be stopped.

The benefits of animal experimentation are broader or larger than the drawbacks. Katy Taylor, Director of Science at Cruelty Free International, says that animal experiment and testing has helped in developing new drugs that has helped human to relieve the suffering from diseases that was once seen in the past, Hence, the vaccines for polio and cervical cancer, antibiotics, heartbypass surgery were all achieved through animal testing.

Practically, the use of animal testing guarantees the safety of human. It becomes justified, in order to determine whether drugs are safe for humans. It is important to note that humans are practically more important than animals. The creature like chimpanzees, mice and rat share similar genes with humans. And the technological advancement has enabled results from animal testing to be more accurate with low harm on animals. Since, the way animals

 Prasun Gautam
BCA 4th Sem.

respond to disease is similar to human, it guarantees the human safety.

There are some groups who argue on banning animal testing because the procedure is not ethical. However, the critics are short-sighted as history clearly proves that most of the drugs that people are using today's came as result of animal testing. Approximately, 5 billion animals are consumed as food annually compared to that 17-22 million are used for lab research per annum. But why not we accept the fact animals being use for medical advancement? Therefore, animal testing shouldn't be banned cause they are possibilities of future cure.

In short, animal testing shouldn't be banned. It is the most accurate way to learn about effects of substances in living body and to ensure the safety of drugs and other substances on human.

Conducting animal testing has led to breakthrough in the worlds of science and medicine and it must not be banned since its benefit overweigh the drawback.

उनी र उनको साहित्य

उनलाई साहित्य आउदैन । न उनले आजसम्म कुनै कविता लेखिन्, न गीत, न गजल, न त कथा नै । कथा लेख्ने प्रयास भने उनले नगरेकी हैन तर उनलाई काल्पनिक रचना आउँदैन, उनी त वास्तविकतामा जिउने मान्छे त्यसैले त हरेक काल्पनिक लेखनमा कति खेर वास्तविकता मिसाई सकिन्छन् त्यो कुरा उनैलाई थाहा हुँदैन । उनीमा साहित्य रचना त शून्य बराबर छ । उनीलाई त अर्थशास्त्रका सिद्धान्त घोक्न र Account Finance का हिसाब गर्नमात्र आउँछ । तर उनलाई साहित्य पुस्तकहरू पढ्न भने खुब मन पर्छ । उनी आश्चर्यचकीत हुन्छिन् साहित्यकारको रचना देखेर । उनी त यसै मछु पछिन् लेखकले आफ्ना पात्रहरूलाई श्रृजना, गरेको देखेर । प्रमाणित पार्ने कथा निबन्धका किताब पढिसकेपछि उनी पनि त्यस्तै रचना गर्ने जोसमा आउँछिन् तर उनीबाट रचना हुने त असम्भव नै सरह छ किनभने उनी त मात्र एक किताबको किरो हुन् । हुन पनि उनलाई आफ्नो र आफ्नो बाबामामुको सपना पूरा गर्नलाई धेरै पढेर सरकारी जागिरे जो बन्नु छ । तर आज उनीलाई किताब र वास्तविक दुनियाँबाट टाढा केही नयाँ कुरा गर्न मन लाग्छ र उनी कापी र कलम लिएर घरको कौसीमा जान्छिन् ।

उनी निकै सम्मान गर्छिन् लेखकहरूलाई । उनी प्रभावित पनि हुन्छिन् र उनलाई डाहा पनि लाग्छ लेखकका रचनाहरूप्रति उनी पनि चाहन्छिन् आफ्नै रचना निर्माण गर्ने, उनीलाई नि रहर लाग्छ लेखकले जस्तै चाहेको काल्पनिक दुनियाँ बनाउने, पात्रहरूलाई आफ्नो इच्छा अनुसार चित्रीकरण गर्ने । उनीलाई लाग्छ लेखकहरू धेरै शक्तिशाली हुन्छन्, उनीहरूको कलममा शक्ति हुन्छ जसको प्रयोग गरी एउटा छुट्टै दुनियाँ निर्माण गर्न सक्छन् । पात्रहरूलाई आफ्नो इच्छा अनुसार कार्य गराउन सक्छन् । कहिलेकाहीँ त उनलाई लाग्छ, साहित्य लेखक नै संसारको सबैभन्दा सम्मान गर्न योग्य र शक्तिशाली व्यक्ति हुन् ।

उनी यस्तै के लेख्ने सोच्दै घरको कौसीमा पुग्छिन् । रात निकै परिसकेको थियो । त्यो कालो रात, सुनसान सहर, सहरका घरहरूमा आ-आफ्नो घरको बत्ती निभाई मस्त सुतिसकेका थिए । सडकमा सवारी साधनहरू तेल सकिएर हो वा थकान लागेर हो चल्न छाडिसकेको थिए । उज्यालोको नाममा सडकमा सडक बत्तीको पर पर मधुरो उज्यालो फ्यालेर उभिरहेका थिए । उनलाई दिनभरको चहलपहल

ममता श्रेष्ठ
एम.वि.एस. प्रथम सेमेस्टर

र कोलाहल यो सहरमा यसरी शान्ति छाएको खुबै मन पर्छ । उनी नियालिन्छन् सम्पूर्ण आफ्नो वरपरको सुन्दर र शान्त परिवेशलाई ।

यो जेठ असारको प्रचण्ड गर्मीमा एक रात नै त लाग्छ उनलाई प्यारो । सिरसिर चिसो हावामा रमाउँदै उनी हराइरहन्छिन् रातको अँध्यारोमा आफैँसँग । यतिकै मा उनको आँखा पर्छ कालो आकासमा जुन गहिरो विशाल म शान्त लाग्छ उनलाई । आज जून लागेको छैन सायद औँसी आउँदै गरेको हुनुपर्छ । चन्द्रमा बिनाको कालो आकाश भयानक डर लाग्दो हुनुपर्ने तर उनलाई त यो लोभलाग्दो पो लाग्छ । उनी नाप्न चाहन्छिन् यो कालो आकाशको गहिराइ, यो रातको अध्यारोपन र यो सहरको शान्ति । आज उनलाई यो रात खुब मन परिरहेको छ । यो रातको सुन्दरता नियाल्दै गर्दा उनलाई लेखकहरूको कलाको प्रशंसा गर्न मन लाग्छ । उनीहरूको प्रशंसा मात्र हेर्न उनी आफैँ पनि प्रशंसा योग्य हुन मन लाग्छ ।

एक चिसो हावाको भोकाले उनलाई छोएर गएपछि उनी कल्पनाको दुनियाँबाट वास्तविकतामा आउँछिन्, उनीलाई आभाष हुन्छ उनी कुनै लेखक हैन, उनीसँग शब्द छैन, उनी आफ्नो लेखक पात्रलाई न्याय दिन सकिदैनन्, उनको सपना फरक छ, बाटो फरक छ, यो साहित्य संसारभन्दा । यति भनी उनी आफ्नो हातको रचना लेख्ने भनि ल्याइएको कापी हेर्छिन् र एक शब्द नलेखी बन्द गर्छिन् । उनी आफैँ प्रति गिज्याएर हाँसो हास्दै आफ्नो कोठातिर लाग्छिन् र भन्छिन्, त मागको नियम, उनी debit the receive & credit the giver भन्नमा नै ठिक छ ।

सुन्दरहरैँचा नगरपालिका वडा नम्बर पाँच निवासी काजीमान बस्नेतका नकुल र बिमल नाम गरेका दुई भाइ छोरा थिए । जेठो छोरा नकुल लामो समयको कतार बसाई पश्चात नेपाल आएका थिए । उनले अब भने विदेश नगइ नेपालमा नै कुनै नाफामुलक व्यवसाय सञ्चालन गर्ने सोच बनाएका थिए । त्यसैगरी कान्छो छोरो विमल भर्खर आफ्नो ब्याचलर लेबलको अध्ययन सकाएर अष्ट्रेलिया जाने सोच बनाइरहेका थिए । तर उनका दाजु नकुलको यतिका वर्षसम्म विदेसिएर पनि नेपालमा नै फेरि केहि गर्ने अठोट लिएको देखि भाइ बिमलको पनि नेपालमा नै बसी दाजुसँग मिलेर व्यवसाय सञ्चालन गर्ने सोच बनाएँ ।

खान र भाइ बिचसँगै मिलेर कर्म सञ्चालन गर्ने योजना बनिसकेपछि उनीहरूले बजारको अवस्था, बजारको संरचना र उक्त बजार संरचनाभित्रका सम्पूर्ण गतिविधिबारे जानकारी लिनका लागि उनीहरूलाई अर्थशास्त्र बढाउनु भएको लक्ष्मण खतिवडा सरलाई भेट्ने सल्लाह गरें । लक्ष्मण सरलाई भेटेर सामान्य हालखबरको आदानप्रदान पश्चात् सरले खुशी हुँदै भन्नुभयो । ढिलै भएपनि राम्रो सोच बनाएका रहेछौ, अहिलेको तिमीहरूजस्ता युवाले नेपालमै व्यवसाय सञ्चालन गर्ने सोच राख्नु अत्यन्तै राम्रो कुरा हो तर व्यवसाय गर्ने भन्दैमा कुरा नबुझी हचुवाको भरमा गर्नु हुदैन । दाजु नकुलले सरको कुरामा सहमति जनाउँदै भने हो नी सर, म पनि लामो समयसम्म विदेस बसे नेपालको व्यवसायिक

श्रव्या खतिवडा
एम.वि.एस. प्रथम सेमेस्टर

अवस्थाको बारे त्यति जानकारी छैन त्यसैले हजुरलाई भेटी केही जानकारी लिऔँ कि भनी दाजुभाइ नै आएका छौँ । यति सुनिसकेपछि सरले भन्न थाल्नुभयो व्यवसाय वा फर्म सञ्चालन गर्नुपर्ने आफूले उत्पादन गर्ने वस्तु कुन बजार संरचना अन्तर्गत पर्दछ भनी स्पष्ट हुनुपर्दछ जसले गर्दा आफूले उत्पादन गर्ने चाहेको फर्मले सजिलैसँग प्रवेश पाउँछ की पाउँदैन ? प्रतिस्पर्धीहरूको अवस्था तथा पूर्ति र मूल्य निर्धारणको अधिकारकोसँग हुन्छ भनी प्रष्ट हुन सकिन्छ । सरको कुरा ध्यान दिएर सुनिरहेका बिमलले जिज्ञासु हुँदै सोधें, सर त्यो भए नेपालमा कुन-कुन बजार संरचनाहरू छन् त अनि ती बजार संरचनाको पहिचान कसरी गर्न सकिन्छ? विमलको प्रश्न प्रश्नात सरले केही चित्रहरू देखाउँदै भन्न थाल्नुभयो- हाल नेपालमा पूर्ण प्रतिस्पर्धी, एकाधिकार, एकाधिकारात्मक प्रतिस्पर्धी, अल्पाधिकार जस्ता बजार संरचनाहरू प्रचलनमा रहेका छन् । यि बजार संरचनाका आ आफ्नै छुट्टा छुट्टै विशेषताहरू रहेका छन् र हामीले यि नै विशेषताका आधारमा बजार संरचनाको पहिचान गर्न सक्छौ । उदाहरणका लागि पूर्ण प्रतिस्पर्धा अन्तर्गतका कर्महरूले समरूपी वस्तु उत्पादन गर्दछन् र यसमा फर्महरू मूल्य स्विकारकको रूपमा रहन्छन् । त्यसैगरी एकाधिकार अन्तर्गत एउटा मात्र कर्मले नजिकका प्रतिस्थापक नभएका

वस्तु उत्पादन गरी आफ्नो वस्तुको पूर्ति र मूल्यमा पूर्णरूपले नियन्त्रण गर्दछ । त्यसैगरी अल्पाधिकार अन्तर्गत दुई वा सोभन्दा बढी तर पूर्ण प्रतिस्पर्धामा जस्तो असङ्ख्या कर्महरू भन्ने हुँदैनन् जसमा फर्महरूबीच गहन अन्तरनिर्भरता हुने गर्दछ । यति बुझाइसकेपछि सरले दुबै भाइतर्फ हेर्दै भन्नुभयो- लौ मैले त बजार संरचनाको बारे जानकारी दिए अब आफू कुन बजार संरचना अन्तर्गत रहेर कर्म सञ्चालन गर्ने हो आफै निर्णय गर । यति सुनिसकेपछि भाइ विमल उत्साहित हुँदै बोले, सर हामीले त तयारी चाउचाउ बनाएर बेच्ने सोच बनाएका छौं तर यो कुन बजार संरचना अन्तर्गत पर्दछ भनी हामीले बुझेका छैनौं । लौ सुन- विमल हाल तयारी चाउचाउ उत्पादकहरू अल्पाधिकार बजार संरचनालाई पालना गरेका पाइन्छ । मैले अघि नै भनी हाले अल्पाधिकार बजार संरचना अन्तर्गत थोरै कर्महरू हुने गर्दछन् जसले गर्दा यी कर्महरूबीच एकअर्कामा अन्तरनिर्भरता रहने गर्दछ । यत्तिकैमा दाजु नकुलले सोधीहाले- कर्महरूबीच अन्तरनिर्भरता कसरी हुन्छ अनि यसले आफ्नो उत्पादनलाई कस्तो असर गर्दछ ? अल्पाधिकार अन्तर्गत थोरै कर्महरू हुने तथा यिनीहरूले समरूपी वस्तु उत्पादन गर्ने भएकाले कुनै कर्मले वस्तुको उत्पादन तथा मूल्यमा परिवर्तन गरेका रणनीतिले अन्य कर्महरूलाई प्रभाव पार्दछ । जसले गर्दा बजारको माग रेखा अनिश्चित हुनेगर्दछ । तिमीले आफ्नो वस्तुको मागमा अनिश्चितता पाउँदछौं । यत्तिकैमा दाजु नकुलले पुनः सोधे- सर अनि यस्तो अनिश्चिततालाई नियन्त्रण गर्न केही उपाय छैन यसरी सधैं अनिश्चितताले त सबै कर्महरूलाई असर गर्ने रहेछ । छ नी नकुल किन नहुनु तिमीले कहिलेकाहीँ बस चढ्ने क्रममा पालो सिस्टम देखेका होलाउ सबैको भाडा दर एकै किसिमको पाएका होलाउ नी, हो यसरी नै कर्महरूको एकआपसमा मूल्यमा, उत्पादनको बाँडफाँडमा साभा नियम बनाइ सम्भौता गरेका हुन्छन् जसलाई कार्टेलिड (गठबन्धन) भनिन्छ । कार्टेलिड अन्तर्गत कर्महरूले बजारको अनिश्चिततालाई नियन्त्रण गर्नका लागि सम्भौता गर्ने सदस्य कर्महरूले एउटा केन्द्रीय निकायलाई नियुक्ति गर्दछन् र सोही केन्द्रीय निकायलाई वस्तुको साभा मूल्य निर्धारण गर्ने, उद्योगको कुल उत्पादनस्तर बाँडफाँड गर्ने आदिजस्ता अधिकार प्रत्योजन गरिरहेको हुन्छ । यति सुनिसकेपछि भाइ विमलले भने- अनि यसरी कर्महरूबीच गठबन्धन गर्दा त कर्महरूलाई मात्र फाइदा हुने देखियो त ! उपभोक्ताहरू मारमा पर्नेजस्तो देखियो त, दाजु नकुलले पनि भाइको

कुरामा सहमति जनाउँदै भने- नेपालको सन्दर्भमा त यस्ता सम्भौताहरूलाई गरे कानुनी काम हो भनिन्छ त सर ! सरले पनि दुबै दाजुभाइको कुरामा सहमति जनाउँदै भन्नुभयो- हो तिमीहरूले ठिक भन्यौ, यसरी गरिएका सम्भौताले उपभोक्तालाई फर्महरूको सम्भौताअनुसार नै व्यवहार गर्न बाध्य बनाउँदछ र यस्ता किसिमका सम्भौताहरू गैर कानुनी नै मानिन्छन् । कतिपय कर्महरूले लुकिछिपी यस्ता क्रियाकलाप गरिरहेका पाइन्छन् । यसपश्चात् भाइ विमलले अलि निराश हुँदै भने एउटा व्यावसायी भैसकेपछि आफूले मात्र फाइदा नलिइ उपभोक्तालाई पनि मारमा नपारी व्यवसायी गर्ने सोचमा छौं हामी त । के हामीले कर्म सञ्चालन गर्नु भन्दैमा कार्टेलिडमा नै सङ्लग्न हुनुपर्दछ भन्ने हुन्छ र सर ? राम्रो सोचाइ राख्यौ विमल । हामीले व्यवसाय सञ्चालन गर्नु भन्दैमा सम्भौतामा सङ्लग्नता जनाउनु पर्दछ भन्ने हुँदैन आफू सम्भौता सदस्य नबनी खुल्ला प्रतिस्पर्धा गरी फर्म सञ्चालन गर्न सकिन्छ । यसरी कार्टेलिडमा सङ्लग्नता नजनाई कर्महरूबीच कुनै प्रकारका सम्भौता नभएमा त्यस्तो अल्पाधिकारलाई गैर सम्भौतापूर्ण अल्पाधिकार भनिन्छ । यस पश्चात् अघिदेखि ध्यानपूर्वक सुनिरहेका दाजु नकुल अलि गम्भीर हुँदै भने, सर यसरी सम्भौता गर्नु गलत हो भन्दाभन्दै पनि कतिपय कर्महरूमा यो प्रचलन जारी छ । यसलाई नियन्त्रण गर्न सकिन्छ कि सकिदैन त सर ? हालसम्म पनि नियन्त्रण गर्न नसक्नुको कारण के होला ? हेर नकुल हामीले भेट्टा हेर्दा व्यवसायीहरूले नै यो क्रियाकलाप गरेको जस्तो देखिए तापनि यसलाई बढुवा दिने व्यक्तिहरू निर्णय निर्माण गर्ने स्थानमा पुगेका व्यक्तिहरू नै हुन् । सरकारले आफ्ना निर्णयहरू नै यस्ता बनाउँछन् की जसले गर्दा व्यवसायीहरू अझ गठबन्धित भई यस्ता क्रियाकलापलाई बढुवा दिइरहेका छन् । सरकारले यस विषयलाई गम्भीरताका साथ लिएर यस्ता सम्भौतालाई रोक्ने हो भने उपभोक्ता मारमा पर्ने थिएनन् । यति भनी सकेर सरले हाँस्दै भन्नुभयो अब तिमीहरू पनि व्यवसायी बन्दैछौ कुन तरिकाले व्यवसाय सञ्चालन गर्ने भन्ने निर्णय आफै गर । व्यवसाय सञ्चालन गरी सफल बन्नु तिमीहरूलाई मेरो अग्रिम शुभकामना छ । दुबैजना दाजुभाइले आफ्नो मुहारमा हल्का हाँसो ल्याउँदै सरलाई पनि धन्यवाद दिइ सही र नियमपूर्वक व्यवसाय सञ्चालन गर्ने अठोट गर्दै घर फर्किँए ।

म थाकेको छैन

✍ रोशन बस्नेत
बि.सि.ए छैठौँ सेमेस्टर

म थाकेको छैन
यो जिन्दगीको गोरेटोमा अगाडि बढ्न (२)
म थाकेको छैन
मेरी आमाको चाहाना पूरा गर्न
म थाकेको छैन
मेरो बुबाको सपना पूरा गर्न
म थाकेको छैन
मेरी प्यारी बहिनीको खुशी पूरा गर्न
म थाकेको छैन
आफूले आफूलाई गरेको वाचा पूरा गर्न (२)

एक दिन ठुलो मान्छे बन्ने छु
सबैको चाहना पूरा गर्ने छु

थाहा छ गछैन मलाई धेरैले ईर्ष्या
यो फलानोको छोराले त कोशिस मात्र गर्छ
केही गर्न सकेको छैन भन्ने

देखाउने छु ती सारालाई (२)
विजयको भन्डा फैलाउँदै
गर्ने छु अघि बढ्नेछु
मेरी आमाले दिनुभएको आशिषको साथमा
मेरो बुवाले गर्नुभएको भरोसाको आडमा

देखाउनेछु सारालाई
एकदिन सफलताको चुचुरोमा पुगेर
अनि फेरि भन्ने छु
म थाकेको छैन
म थाकेको छैन
म थाकेको छैन

When you try to paint me
You point yourself in it,
You might think you're looking at me
But you're finding yourself in me.
Whatever you see the good or the bad
My beloved,
It's you
It's all you
& the goodness you see in me is urs &
all the worst perception you have of
me is not mine to kept as well.
You only see you ,
Sometimes through a mirror but
mostly through others
And
I only see me
& As they are
"WE ONLY SEE THE WORLD AS
CLEARLY AS WE SEE
OURSELVES"

-Priti shah

मेरो देश

बुद्ध जन्मिएको मेरो देश
सीता अन्मिएकी मेरो देश
शत्रुले पनि वीर गोर्खालीका नाम दिएको मेरो देश

पूर्वमा मेचीदेखि पश्चिममा महाकालीसम्म
सात प्रदेशमा विभाजन भएको मेरो देश

संसारकै सर्वोच्च शिखर सगरमाथा भएको मेरो देश
पृथ्वीनारायण शाहले बाइसे, चौबिसे राज्यहरू एकीकृत गरेको मेरो देश

पशुपति, पाथीभरा, हलेसीजस्ता धार्मिक तीर्थस्थल भएको मेरो देश
संसारलाई नै मोहित पार्ने सुन्दरता बोकेको मेरो देश

हिमाल, पहाड, तराईले सिँगारिएको मेरो देश
चार जात छत्तीस वर्ण फूलबारी भै रङ्गिएको मेरो देश

प्राकृतिक सम्पदाको खानी भएको मेरो देश
जनावर, वनस्पति सम्पूर्णलाई काँखमा अटाएको मेरो देश

 Alisha Thapa
BBS 1st Year

Your Best

If you always try your best
Then you'll never have to wonder
About what you could have done
If you'd summoned all your thunder.

And if your best
Was not as good
As you hoped it would be,
You still could say
"I gave today
All that I had in me".

 Aliza Shrestha
BBS 2nd Year

Two Important Rules for Students

Rule 1- Decrease your Unproductive Task:

If you are more than just serious about improving your grades you have to decrease your unproductive time. You have to literally stop consuming pubg, free fire, Tik Tok, Facebooks, Twitters, Instagram, What's app, television, you tube, serials, time spend on chatting with useless peoples, liking them, showing fake appreciation, blocking them, unblocking them, commenting on a photo that has no any direct connections with you, posting fake smiling photos, sharing memes, sharing photos of expensive foods, expensive bikes, cars, helicopters, watching vines and comedy videos, sharing them, begging for likes, shares, comments, begging for fake appreciations, posting copied happy birthday wishes, putting copied captions to look cool, making fun of others, and the list of unproductive time go on and on. They all are the biggest time eaters of this generation. Take a strong determination within yourself not to waste time anymore, be more productive than your friends, neighbors, or even your classmates. Finally, when you successfully create free hours for yourself, immediately invest it in productive sectors to receive the highest rewards.

Rule 2- Know what Productive tasks are:

Just staying away from unproductive tasks is not enough, rather you must be doing productive tasks. Productive task is simply defined as the work which gives new experience or new ideas, or even improves your skill-ness. There are tons of ways to make your time productive, choose which suits you the best. Here, I have listed a few productive tasks, separating normal days and holidays, which gives you the best return for your time

 Arun Katwal
BBS 3rd year

invested.

DURING NORMAL DAYS:

- Don't forget your goals
- Know your syllabus perfectly
- Develop a healthy ego to do better in next attempt, when you fail
- Complete your incomplete notes
- Plan your days ahead
- Don't let others know your plans!
- Know your exam dates before anyone get informed
- Plan for coming exams in advance
- Maintain good relation with your teachers
- Don't just read the course books
- Read more self-help books
- Keep a good eye upon your class topper
- At least read your course book 60 minutes a day even, if it is Saturday
- Be with someone who thinks like you
- Make friends who are already achieving heights
- Maintain Talk: Listen ratio to 1:2
- Listen to music a lot
- Revise your syllabus rather than just completing it once
- Revise it for 2nd time
- Sleep at least 360 minutes a day
- Don't over think
- Believe in execution
- Don't get afraid by seeing your exam syllabus
- Keep calm during hard times

DURING LEISURE TIME / VACATIONS:

- Read self-help books
- Watch educational videos on you-tube
- Watch documentaries
- Learn a new language
- Volunteer/Help others
- Learn to play Guitar, or any musical instruments
- Learn to manage your money
- Learn to write with your non-dominant hand
- Do photography
- Improve your communication skills
- Eat healthy
- Learn about your family history
- Learn new vocabularies
- Learn time management skills
- Increase your reading speed
- Talk with your seniors about carrier options

- Increase your typing speed
- Cook something yourself
- Visit friends
- Sell unused items
- Visit neighbors
- Make your C.V / Update the one you have
- Buy foods for street dogs
- Plant a tree
- at the end be happy!

There is a reality that you can't do everything among the above lists, but does that mean you can't do a single task among them? Nope, even if you perform 10% among those, you will start feeling great change in your daily grades. Getting epic grades doesn't mean that you study well before exams, in fact what really creates the difference is what you do in your leisure time or when you are off your studies.

All the Best!

Journey to success

Rise and shine in the big blue sky
Where a lot of people see their dreams fly.

It's not easy to achieve anything at once,
But with hope, keep trying, take a chance!

Moving forward should be your next step,
Don't look back, where the past remains unchanged!

Be like dandelions that bloom all day & night.
In the vast sky of potential, you'll come alive!

Keep moving ahead with a purpose in mind,
New horizons await, new opportunities to find!

Pursuing success, your efforts combine
A life well-lived, a victory that will shine,
A life well-lived, a victory that will shine!

 Anjali Shahu
BBS 2nd year

Climate Change

 Arun Katwal
BBS 3rd year

The talks happening about climate change are increasing in volume in today's modern century. From little girl from Sweden- Greta, to world visionary leaders like Barack Obama, everyone is worried about the consequence of climate change that has emerged due to the alarming rise in homo sapiens living inside the Earth. Humans have learnt many important lessons from trial and error since its existence. Humans have

tried their best to utilize the resources that have been naturally placed around them to live out their lives in more comfortable fashion. And throughout these evolution from Stone Age to Modern Age, humans have destroyed infinitely costly supplies. From dropping down atomic bombs, to mining mountains for

Uranium, to using machineries and vehicles generating heavy smokes, to throwing out garbage into Oceans, to establishing giant industries, factories, plants, etc., to piling up the standing trees, we all are equally liable towards the ruination of Earth, which ultimately led to Climate Change. Humans have become so ignorant, that they are underestimating they are damaging their own natural habitat in the name of advancement and modernization.

Climate change brings immense change and effect into how the mechanics of nature works. These includes: rise in maximum and minimum temperature of earth, rise in sea levels, higher ocean temperature, shrinking of glaciers, shortage of drinkable water in developing

nations, problem in food chain for human because of less fertility in the soil, acceleration of pests and pathogens, change in the timing of

rainfall in many area of the globe, more drought and famine, hurricane and tsunami will be much more stronger, Polar regions will be iceless in near future, sea water is becoming more acidic, and this list goes on and on. In short, the effect of climate change has already started to be noticed and will surely hamper the health of a human being.

Environmentalists have started to take out immediate measures in order to preserve nature against further destruction. But the major concern is: What can general people like us can contribute to slow down the speed of climate change? Firstly, we can pressurize the local governments not to dump daily garbage into forests, rivers or elsewhere. A proper recycling

of wastage must be done. Using plastics and other non-degradable products must be minimized. Experts also suggest timely check and balance of trees in all major cities of the world. Continuous afforestation must be done. Experts also say, there must be less and less use of automobiles, planes, and other high-smoke producing engines. Moreover, modern scientists and inventors have started to give more importance towards eco-friendly bulbs and other home appliances. Millions of drivers drive their vehicles every day, which pollute the surrounding and the atmosphere. Hence, greenery must be maintained in such parts of the country. Similarly, we can also educate other peoples to use energy more efficiently and contribute towards the global effort to slow down climate change. We can't simply stop the growth of industrialization, but what we can do is pre-plan the physical layout of these giant plants and industries into more eco-friendly

fashion. Also, every human being must realize their mistakes and contribute to the global effort of slowing down the speed of climate change. On the contrary, because of this world-wide pandemic of corona, people all over the globe had to suddenly stop their day-to-day activities. This has slowed down the pace of polluting the environment. And because of this, we have noticed the recovery of nature itself through our eyes. The ozone layer, which scientists believed to be penetrated because of extreme pollution has now filled in completely. This is a good sign for all the people who are trying to make Earth a better place to live. Some of the rich folks argue that they have less concern about the atmosphere of earth, and speak of migrating to another planet (Mars). This simply sounds illogical to me. It is so because, if I have two homes to live in, it doesn't mean I stop caring about the old home and only focus on the new home.

Never Give up

Come, fight and don't show your tear
If you are right than why to fear
Saying no is better than shutting your mouth up
It's not too late, open your eyes and get up

See and feel the greenery of the nature.
Not a girl being a part of the torture
Some may pull your leg, try not to raise you up
Keep hardworking and how them you are in the top.

Smile and face every trouble exceptionally
Because you are unique and no one is ordinary.
Don't allow others to grab your freedom
It's your life and you are its queendom

No one is born talented, it's happen on you
Need to realize the unusual qualities on you
Difficulties may kiss your feet,
See the success and don't miss it.

 Shweta Shah
BBS 2nd year

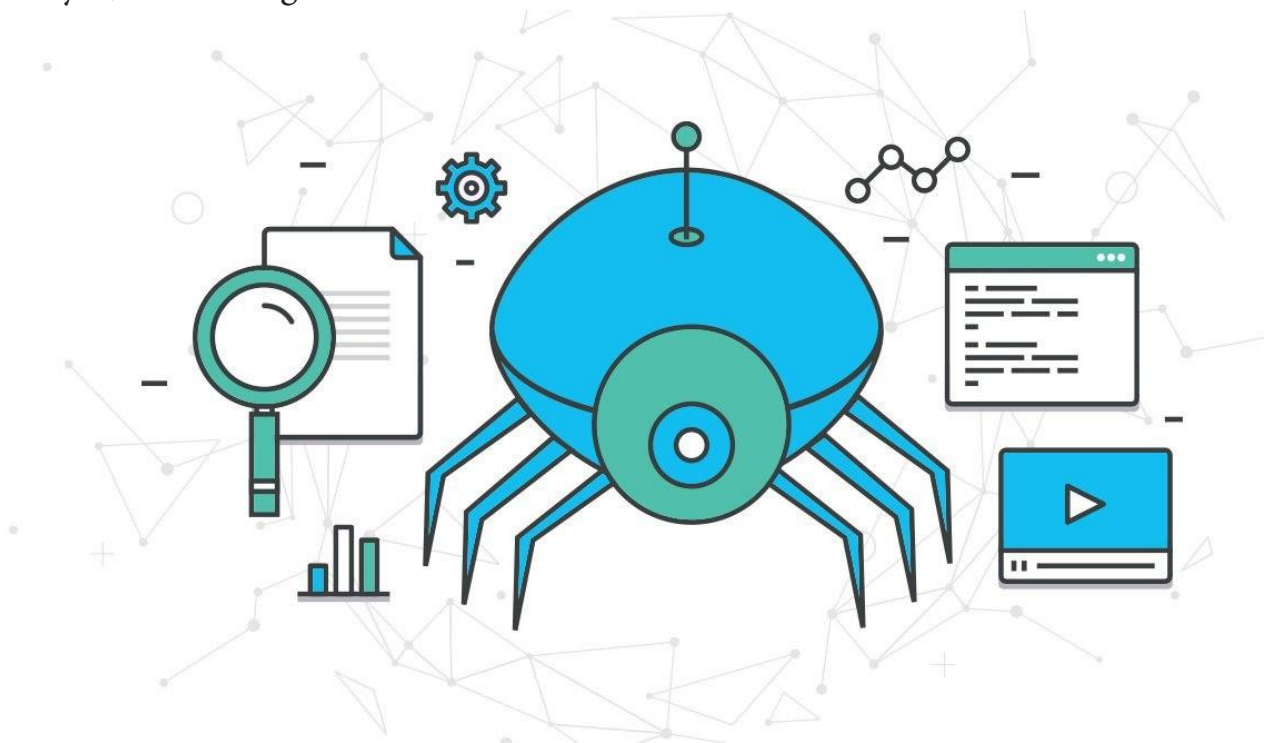
"Unleashing the Power of Web Crawlers: Revolutionizing Information Retrieval and Data Analysis"

In the vast landscape of the World Wide Web, finding relevant information efficiently has always been a challenge. With the advent of web crawlers, this task has been transformed. Web crawlers, also known as spiders or bots, are powerful software tools that navigate the internet, systematically collecting data from websites. This article explores how web crawlers have revolutionized information retrieval, reshaping the way we access, analyze, and leverage data.

 Smita Parajuli
BCA 6th Sem

speeds allows them to gather vast amounts of structured and unstructured data in a fraction of the time. This scalability

Unleashing the Power: Efficiency and Scalability

Gone are the days of manual data collection and browsing through endless websites. Web crawlers have unleashed a new era of efficiency and scalability. Their ability to traverse the web, follow hyperlinks, and crawl pages at remarkable

empowers researchers, analysts, and businesses to harness the power of data on a scale never seen before, driving informed decision-making and fueling innovation.

Shaping the Search Experience: Enhancing Search Engine Functionality

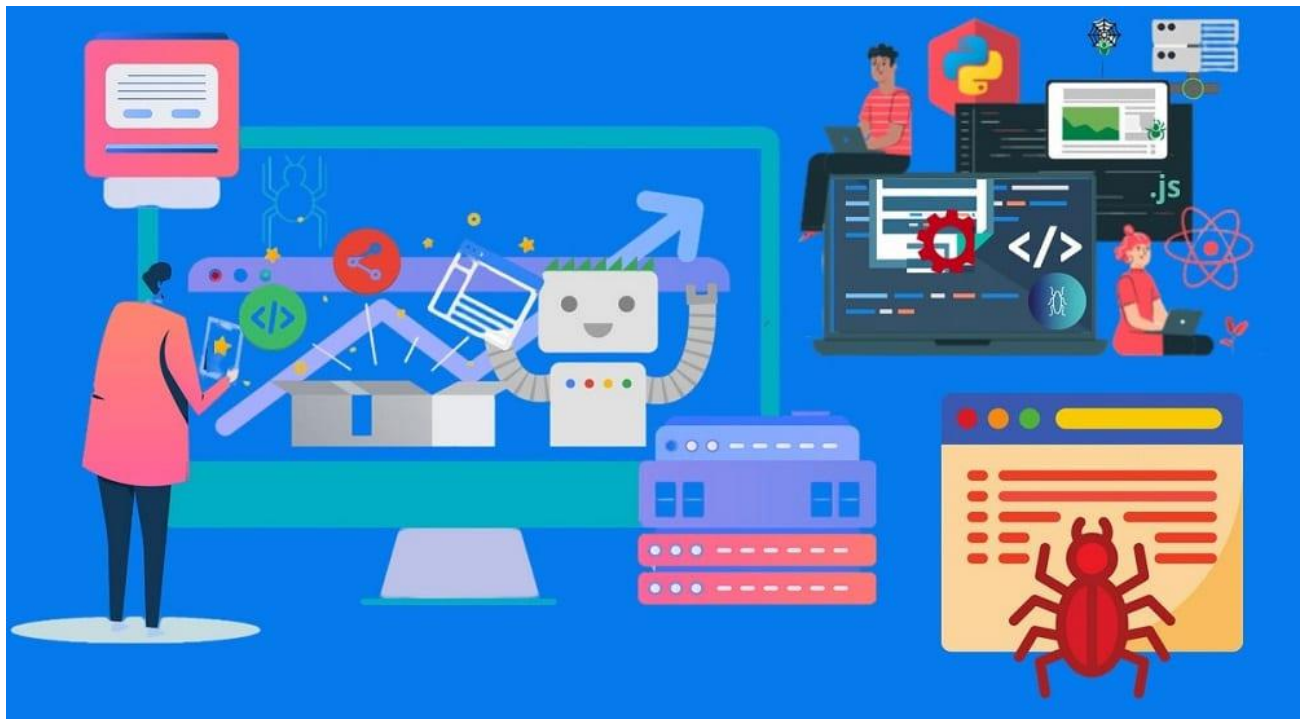
At the heart of search engine operations,

web crawlers play a pivotal role in shaping the search experience. They tirelessly work behind the scenes, continuously indexing web pages to ensure search engines deliver up-to-date and relevant results. By employing sophisticated algorithms, web crawlers evaluate and rank web pages based on relevance, enabling users to find precisely what they need in a vast sea of information. This enhanced search functionality has transformed the way we seek answers and insights, delivering tailored search experiences that are both accurate and efficient.

The Web Crawler Revolution:

Empowering Businesses Web crawlers have brought about a revolution in information retrieval, making it faster, more comprehensive, and effortless. By automating data collection and organization, businesses can gather valuable insights and intelligence at

an unprecedented pace. Web crawlers provide a competitive advantage, allowing companies to monitor competitors, track market trends, and gather customer feedback for improved decision-making. They fuel lead generation efforts by extracting contact information from websites, enabling targeted marketing and sales strategies. In a data-driven world, web crawlers have become essential tools for businesses of all sizes, unlocking the potential of the web and empowering organizations to thrive. Web crawlers have revolutionized information retrieval by streamlining data extraction, enhancing search engine functionality, and enabling advanced applications. Their impact spans research, business intelligence, and decision-making processes. As web technology evolves, web crawlers will continue to shape the future of information retrieval, providing invaluable access to the wealth of knowledge available on the internet.

Sikkim: A Hidden Gem of Enchanting Landscapes

 Darshana Acharya
BBS 1st Year

Let me reminisce about my short trip to Sikkim. Never having any opportunity to explore outside Nepal, this time my family actually planned a short trip to Sikkim, India. Sikkim, a place full of landscapes and a hidden gem in itself, I was so thrilled to explore it. So, early summer morning, we started our journey and reached there at almost 3 pm.

Taking a step there made me forget all the discomfort. I experienced the whole day on the bus trip. Wow! those breathtaking landscapes. The cool breeze in the chilly evening touched my skin as if they wanted me to grasp all the firsthand experience of nature. I took a few steps and looked around and there I was standing among the people which I always wanted to visit. I would see how mesmerizing those mountain landscapes were just like I heard of them to be.

We stayed in our relative's place so we got that chance to take a close look at the cultural practices, tradition of Sikkim. A matter of fact and a surprising cultural practice is that people do 'Namaste' (a way of greeting guests joining both palms) every time they give tea, water or food. So, when I first saw that I kind of thought it was funny. But after staying there for few days that practice seems

so fine and so good to me.

We visited a few places there since it wasn't a public holiday and we couldn't get many days off. Initially, we did have a plan to visit Kanchanjunga falls (one of the waterfalls in Pelling). However, due to some circumstances we couldn't go there. So, first of all we went to a pelling skywalk (India's 1st Sky wall in North East Sikkim). The view from there was so mesmerizing yet. So hard to capture with tiny little eyes of ours. The breeze on top was as cool as I felt the first time I experienced here. There is a monastery of Buddha which kind of shows that the place is a perfect blend of nature and god. Exploration continued till we visited two or three other Buddhist and we went home.

It was already dusk when we reached home. Even after reaching home, my excitement wasn't over. There it was, my favorite part of the sky, stars in the dark starry night. I could see stars and only stars still couldn't get over watching them. To tell you the truth, they were not really stars. Actually, all those lights from the opposite side of the area resemble stars. Though the stars were not real, I still got the one good moment of star gazing.

Morning did not seem to be cold as it was at night. It was down when I woke up so I freshened up. Turned out that we were actually going to a religious place of Hindu culture, Chardham. So, we did not have any food except a cup of tea. After having tea, we waited for our reserved car to come and then went towards Chardham in Sikkim. Chardham consists of all the temples hindus actually worship in their daily life. It has a big area covered by temples. Sometimes I wonder if the place in Sikkim is actually quite cold or if few places are cold with such chilly air. Chardham was actually very cold compared to other places. Despite the cold breeze and long journey, all I could feel was peace in my inner soul. Whether it's the purity of Chardham or the surroundings there, my whole body felt a different kind of serenity inside. The peace, how I wish I could get to experience it again and again. That peaceful environment is exactly what I always wish for.

Our next stop was Buddha Park in Ravangla. The Park was so huge but we strolled around and went to every corner of the park. There was a corner for organic items. Actually, Sikkim is named as the organic city. So, I like how there were organic items to showcase the talent of local people. After that we went directly home and the trip ended.

However, everything about Sikkim still fascinates me when I look back to the days I stayed there. Despite the very short time, immense memories were made which are fresh in my memories. The chance of living in such a mountain area and closely diving deep into the culture, the feeling of star gazing, the difference in culture everything summed up and made my trip so wonderful and everlasting. To those who haven't been to Sikkim and are reading this then I would actually recommend you to visit the place. You will not regret visiting and that's a promise from me. For me that visit to Sikkim was actually a city escape.

Status of Women in Nepal

Keywords: status of women, women empowerment, gender equality, self- reliance and social transformation

 Swastika Karki
BBS 2nd Year

Gender equations in any society are more or less anchored to cultural legacies. Nepali cosmologies constructed based on Hindu religious tradition, manifests the provision of Vedic societies in its present-day social structure, especially in gender. In the ancient times, women enjoyed equal rights and privileges as men, but with the rise of nation states, incidents of wars and conflicts multiplied for territorial expanses and security. This put on the preference as marital and warring gender, and women started being confined to domestic responsibilities. This slowly crept into the social structure,

and women have been suffering since then for lack of basic rights. This article critically analyzes changing value systems in Nepalese society and the corresponding social and political transformation that greatly altered the status of women. Much is yet to be done to bring the two genders on an equitable footing, but the gradual changes are the welcome sign towards gender equality and self-reliance.

3 Idiots

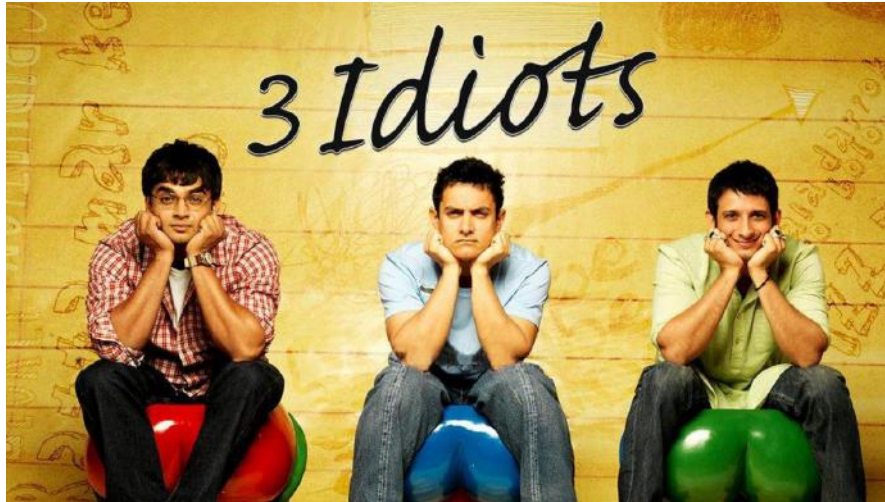
Producer: Raj Kumar Hirami

Actor: Aamir Khan, R. Madhavan, Kareena Kapoor

Budget: 55 Crore

Alex Shrestha
BBS 2nd Year

3 Idiots is a 2009 Indian comedy drama movie directed by Rajkumar Hirami that managed to secure the position in the top Bollywood movie. It is one of the best motivational blockbuster movies in the history of Bollywood.

It has come up with a great message for university students who want to be more creative rather than only memorizing books. Every student should watch this movie for better understanding and how to study well in university without memorizing books. This

movie will differentiate between the students who like to memorize only without understanding and the students who like to understand topics rather than memorizing.

Audience will get a clear concept regarding the duties and responsibilities of a successful student.

In this movie, we can see so much pranking, such as pranking with teachers, mocking professors. Moreover, the prank with Chatur was too terrible, it could tear any student's self-confidence, and push them towards depression. There are a few scenes where students are drinking alcohol, which badly impacts on students' psychology and also questions the system of engineering college.

Anuska Subedi
BBS 2nd year

Solitude is glory of being alone
Or, strength of being alone

Alone is the beautiful words
It depends on you
How you see it.

Solitude

Alone is also known as loneliness, sadness
But it's not it is the glory were
You can be happy in silent

When you know how to be happy in alone
Then you are growing up.

What is Failure

Failure does not mean you have accomplished nothing.
It means you have learnt something
Failure does not mean that you have been defeated
It means you must have lot of faith

Failure doesn't mean you have been lazy
It means you have to do something in a different way
Failure doesn't mean you have wasted your life
It means you have a reason to start a new life

Failure does not mean you should give up
It means you must try hard till you succeed
Failure does not mean you will never make it
It means it will take a little longer.

 Asmita Rai
BBS 2nd Year

That came and never left

A bruise is tender
But doesn't last,
It leave me as
I always was.

But a wound I take
Much more to heart,
For a scar will always
Leave its mark.

And if you should ask
Which one you are
My answer is.....
You are a scar.

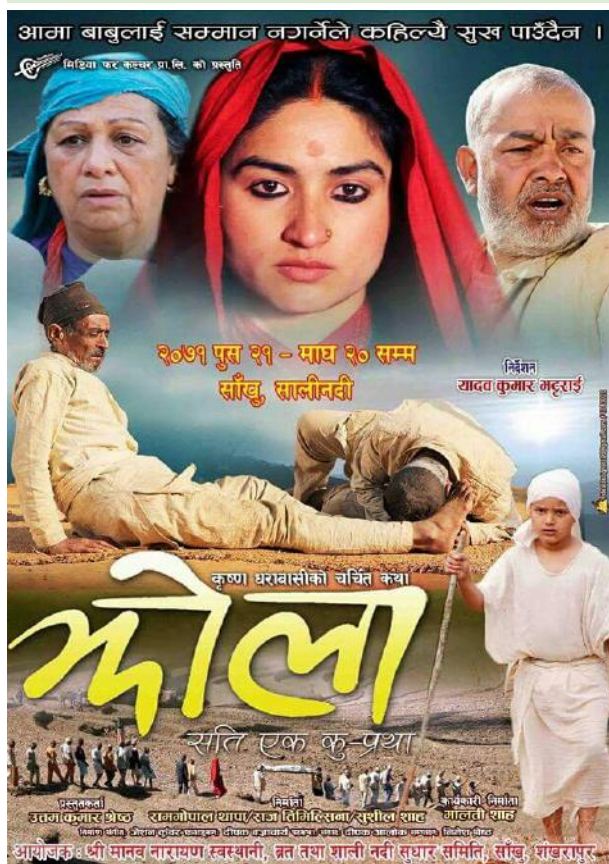
 Rujina Shrestha
BBS 2nd Year

Title of the Movie: Jhola

Title of the movie: Jhola
Director: Yadav Kumar Bhattarai
Producers: Raj Timalisina, Ram Gopal Thapa and Sushil Shah
Features actors: Garima Panta, Desh Bhakta Khanal, Sujal Nepal, Laxmi Giri & Deepak Chhetri
Genre: Social
Language: Nepali
Duration: 90 Minutes
Release Date: 7 December 2013

 Pratikshya Koirala
BBS 2nd year

The movie beautifully captures the cultural and social norm accepted during that time and represents how women were treated as common objects of marriage and fertility. The screenplay is well written and keeps the viewer engaged throughout the movie. The music and filmmaking are also notable.

Garima Panta delivers a commendable performance as Chandra and represents the character's change from a young girl to a determined woman with skill. The supporting cast also does a great job in their respective roles.

Generally, "Jhola " is a must watch film that shows the strength and toughness of women in the face of challenging situations. It is a touching and inspiring story that will leave a lifelong impression on the viewer.

"Jhola " is a Nepali Movie based on the Novel of the same name by Krishna Dharabasi. The story of 'Jhola" revolves around a woman named Chandra, who was forced to marry at a young age. Her husband dies, leaving her alone to raise their son. In spite of her struggles and suffering Chandra never loses hope and keeps moving forward in life.

Life

Some says life is a treasure
In which we get many pleasure
Some says life is like a burden
Who doesn't know what hell & heaven is?

Some says life is journey
In which we have to travel,
Some says life is first day
Which can be model in our own way

Some says life is a game
Who play the best & writes the name,
Some says life is pain
Who are crazy have nothing to gain?

Some says life is valuable
Which is like time can't stop
But according to me
Life is a letter which is made by your word.

Love everybody in an interesting way for friendship not for enemy.

 Semina Rai
BBS 2nd year

Somewhere I don't belong

I belived in light, never been in a dark place
Going with the flow in life, never look that level of stress
Always in a vibe, knew things were hard to crack.
Then why does it feels like something is
Trying to push me back.

 Shraddha Acharya
BBS 2nd year

Jhamak Ghimire “Jiwan Kada ki Phool”

 Roshi Chaudhary
BBS 2nd Year

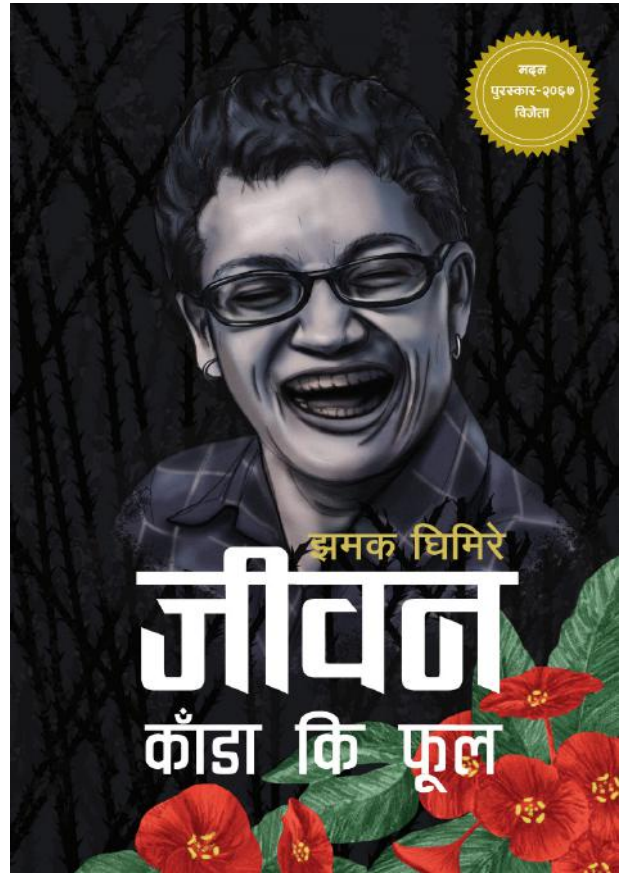
Life is hard but not impossible. There are many people in this world to prove this statement right. Yes, life may be hard but some people had a life like hell and still lived through it. One of those people whose life was on the edge is Jhamak Ghimire. Jhamak Kumari Ghimire Jiwan Kada ki Phool article reflects the struggles of different able people who can neither move her limbs nor speak.

Her miseries since her childhood were very unpleasant. But her story from being a neglected child to being a poet at present is what reflects the power of determination and sheer hard work. Despite being a differently abled person in Nepal, the way she faced her challenges is truly inspiring.

Helen Ketler of Nepal, Jhamak Kumari Ghimire was born on 1 January 1980 in Dhankuta, Nepal. At present, she is a nepali writer and a journalist at Kantipur media. She writes with her left leg since she was born with Cerebral palsy. This is a permanent disorder that weakens bodily functions and senses.

Jhamak Kumari Ghimire

She has written several poems, articles and books. She holds the most popular Nepalese literature award the ‘Madan Puraskar’ for one of her writings ‘Jiwan Kada ki Phool’.

Jhamak Ghimire’s story starts when she was born with the disorder. She could neither move her limbs nor speak. Because of this, she was often treated like an animal. The only person to take care of her was her grandmother who passed away when Jhamak was still young.

Jhamak was always abandoned in the field while her mother was working on the farm. People used to call her “shape” because she had to crawl on the ground to go anywhere. Her own parents wished for her death thinking it would be easier if she died than living this way.

She spent her childhood playing with mud and dirt. Her small sister used to go to school whereas no one thought of Jhamak’s Education. She was left alone in the field with the desire to go to school herself.

Jhamak Ghimire didn’t give up with a mindset of learning. She first learned the world by

simply hearing people speak. It was a challenge for her since she could just hear and not speak those words. Communicating with others was difficult since she can neither talk nor gesture. Slowly she began to observe her sister's books and listen to what her father was teaching her sister.

She secretly began to scribble the Nepali alphabets on the ground. She used the earth as a notebook and coal or bamboo sticks as a pencil. Using her left foot, she practiced writing the letters. Although her skin peeled and was bled she didn't stop.

The first letter she ever learned was 'ka'. Her happiness was beyond this world but in the eyes of others, she was just playing with mud. There was a lot of trouble convincing her parents that she can write but they showed no interest.

Jhamak had to beg and plead for a single notebook to write on. After much struggle, she finally got one and began writing on it with her left foot. She connected herself with the power of words and entered a world of knowledge and information.

She could now communicate with the world through words. All her struggles were finally paying off. She wrote and practiced for 15 years. During that time, she scripted several articles and even sent some to local newspapers. In the span of 15 years. She alone produced 11 books.

Jhamak Ghimire's *Jiwan Kada ki Phool* is one

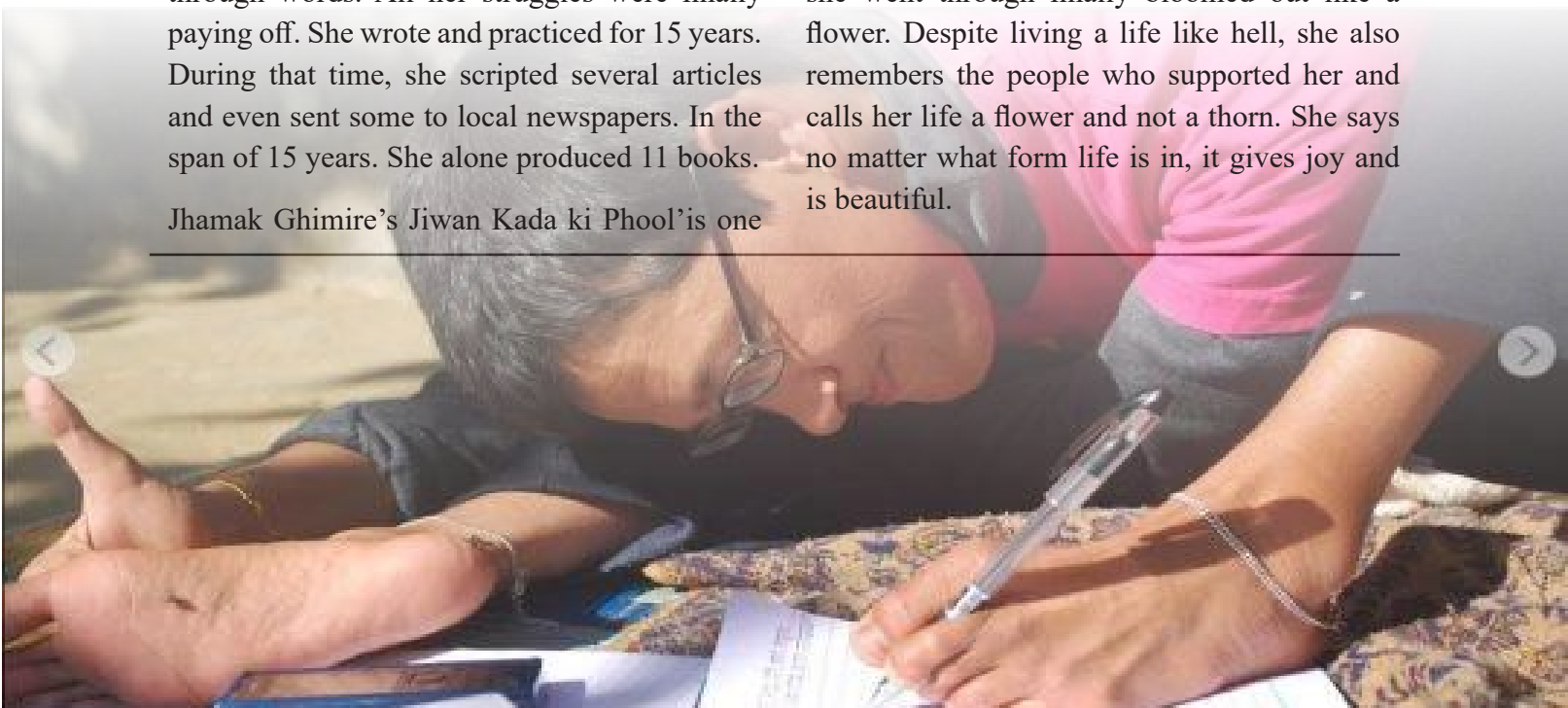
of the autobiographies she wrote about her life. The article was published in 2010. she wrote about an ignored life, being a helpless and abandoned child. It included all of her struggles and challenges being a differently abled person.

It described living in hell, how the society turned away from her, judged her, and now Jhamak was against the expectations of others. She wrote about her struggles, her hardship. She has included even her most humiliating moments for the readers to feel her pain. She has been honest about her feelings and her disability.

She described how hard it is to communicate for her, to function daily bodily functions. People threw stones at her and her 'shape'. She also mentions her menstruation time, how she was locked up in a room for days. She didn't just reflect on herself but other women as well.

Her words touch the soul. Her bravery and world inspire not just differently abled people but everyone equally.

After the awakening of Jhamak Ghimire's literature skills, it didn't take long to land on her own feet. Society began to accept her for her talent and determination. All the struggles she went through finally bloomed out like a flower. Despite living a life like hell, she also remembers the people who supported her and calls her life a flower and not a thorn. She says no matter what form life is in, it gives joy and is beautiful.

Review on STEAM Education for Social Transformation

 Pratikshya Adhikari
BCA 4th Sem

The TEDx organization organized the presentation, which was published on the official TEDx channel on Mar 19, 2021. This review is about a lecture video that was delivered by Dr. Bal Chandra Luitel, a long-time math instructor in Nepal.

There is no explanation or discussion of the connections between the various topics or within the text. One of the problems with education in Nepal is an over emphasis on material that is portrayed as separate from other fields of study. The lecturer discusses the STEAM approach, a multidimensional, integrated teaching strategy that enables students to think broadly and critically about problems that arise in practical contexts. Science, Technology, Engineering, Arts, and Mathematics, or STEAM, is the symbol for it.

He further elaborates the concept of STEAM education which was put forth to encourage students' active engagement in topics and issues connected to science, math, and other linked academic subjects. He mentions a project done in rural school where a simple gardening issue was given to students but the various result was drawn. Every possible designing was seen and implementation was unique from every participant.

He strongly urges the idea that arts were never separated from the learning. Every field of study is interconnected. Even the mathematics and music are connected and the design thinking is very important aspect in growing electronic industry.

A strategic question's answer was given in lecture which is the normal question of every instructor or teachers. How to connect the content in real context? It's just a poem (Question by Nepali teacher).

He explains how to. They should not just focus on content but over every real thing's it touches. If it is about plant, students may ask to draw them, explain how they bear fruit, how to preserve, what are traditional method that have been followed, etc.

He also mentions the today's education system that only focuses on the content which will be further passed to next generation and so on. Without the implementation of the knowledge, it's vague and just learning which should be changed according the today's learner and need to blend with the technology.

Taltalaiya

Itahari Sub-Metropolis is educational hub, commercial center and transportation junction of Koshi Province. Despite, it is famous for a natural park for tourism too. Taltalaiya park, located at 5 km northern of Mahendra Highway from Itahari Eastern bus station, in the very lap of Charkoshe forest, is renowned and well managed picnic spot and tourist destination in Eastern Nepal.

Established in 2055 B.S., Taltalaiya park covers the area of 77 hectares. It has been conserving wildlife and lakes, and developing infrastructures for welcoming thousands of visitors every year. People escape from their busy schedules and go to enjoy the nature, get fresh air and have recreation in Taltalaiya. Students, different professionals, locals in and around Itahari spend their holiday visiting Taltalaiya.

As named, there are about 7 small lakes (Tal and Talaiyas). People can enjoy travelling the lakes through boats and a motor boat. They can ride horses around the park. They can be refreshed seeing different wild animals, birds and reptiles in the zoo. Children can have fun with different

 Govinda Phuyal
MBS 1st Semester

playing accessories. Visitors can capture the photo of different mesmerizing natural and artificial scenarios. In winter, around a thousand group go to have picnic and fun. Different academic institutions take students Biological / Botanical tour and the research of varied ecosystem.

In 2016 AD, 'Unity International Sculpture Symposium' was held in Taltalaiya where six different countries of world with 28 artists participated carving their arts in stones. Those sculptures were left under the conservation of Taltalaiya Development committee. It had created a great milestone for promoting Taltalaiya in global arena too.

Whether you are around Itahari or planning to come Itahari from distance, I recommend you to visit Taltalaiya. You can mind-blowing experience, fun and mesmerizing moment with nature and artifacts herein.

Thank You!

Movie Review of '127 Hours'

Title of the Movie: 127 Hours

Director: Danny Boyle

Producer: Danny Boyle, Chrisbina Coslon, John Smithson

Starring: James Franco, Kate Mara, Amber Tomblin, Demence Posey, Lizy Caplan

Genre: Adventure

Duration : 94 Minutes

Release date: 4 Sep, 2010

5 Nov. 2010 [U.S]

Budget: \$ 18 million

Rating: 4/5

The movie '127 hours' directed by Oscar-winning director Danny Boyle tells a remarkable true story of courage and survival of Aron Ralston, an American outdoorsman. This movie is all about how Ralston struggled to survive with minimal food, water and resources and finally took the decision to cut off his arm when his right arm got trapped by a boulderstone in a remote canyon. This movie depicts the continuous effort of Ralston to set his arm free and live a happy life. This movie is an inspirational and unforgettable movie that will make our heart soar.

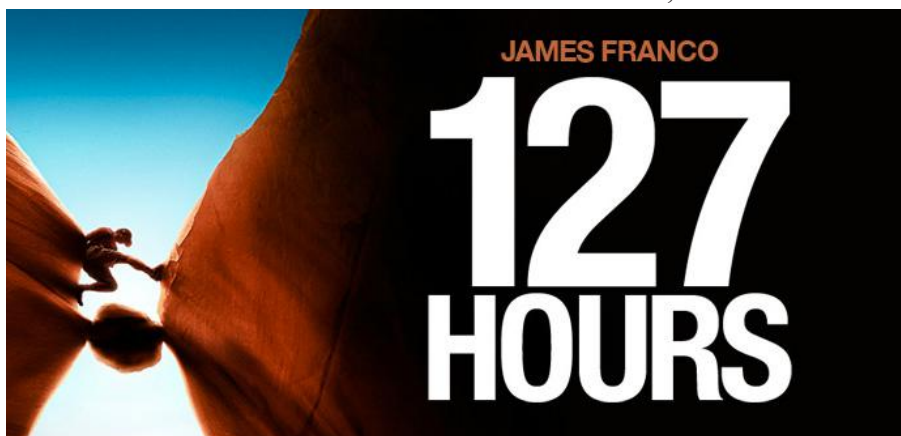
The plot develops with the solo hiking of an enthusiastic canyoneer, Aron Ralston at Utah's canyonlands National park. He is on a hike without telling anyone about where he is going and this creates the major problem to him. While climbing a slot canyon is Bluejohn Canyon, a boulder stone he was hanging off comes loose and cause both to fall which traps his right arm against the canyon wall. Ralston

 Anisha Pathak
BBS 1st year

put his several effort to move the boulderstone but all goes in vain and by this 24 hours passes. Soon he realizes he is all alone, he starts making his video diary using his camcorder to maintain morale.

Aron does not give up and keep on trying various attempts to move the boulder but the boulder does not move an inch. Slowly, the 4 hours stretches into 48 hours, then 72 hours and

so on and after 5th day Aron takes decision to cut off his trapped arm in order to escape from prison of rock. But to do so all he has is a dull camping knife. However, he manages to cut off his camping knife. However, he manages to cut off his arm, escape and hike out to safety.

The entire movie seems realistic. The act and role of James Franco as Aron Ralston is spell binding which makes the audience to feel the real pain when Ralston cut off his arm. The scene where Aron runs out of water and drinks urine to satisfy his thirst makes us wonder how important it is water for survival. The cinematography is perfect. Moreover, the occasional flashbacks to moments from Ralston's life before the accident and vision of what it might be like if he survive

shown in the movie add spice to it. Similarly, the importance of every second shown in the movie makes audience realize the importance of time.

The entire activity done by Aron shows us a man can do anything just to survive in these type of situation. It provides courage to the hikers all around not to leave hope and keep on trying various efforts to come out of the hiking accident. Mostly importantly it has provide an important message to all these solo hikers out

there to informs someone before going on a hike. This movie has perfectly demonstrated the life of hikers and probable problems they may face during hike.

To sum up, the thrill every minute and will power of Ralston to survive makes this movie a four. Star movie. This is the best survival movie I have ever watched. The one who is interested in survival movie should not miss this movie. I gurantee that everyone who watch this movie will say 'it's a worth watching movie'.

Mental Health

In the depth of my happiness, where pain never lived
A silent battle was ignited, which was random & rapid
I chase to hide it, which filled me with very disturbing thoughts.
But it was an age where with my loved ones, fought.

In the whisper of doubts & stroms of mind
Where selfcase dances, with those pain of different kind

I seek for my mental peace, in every spiritual space
Without knowing it lies in me and it's me who I need to face

In the pouring rain filled with profound pain
I was soaked with tremendous stuff on brain
With the mud on my filthy shoes
I tried and let my heart loose

In a gloomy garden, I saw seed of hope
Despite the fear, I watered with kindness and cope
My selfcare, it started to grow
I let it spread, bloom and grow

Sarika Khadka
BCA 6th Sem

“Aama”

I don't have the ability to perceive or create original creativity like movies. However, I can give you an overview of Nepali movies.

Nepali movies are an important part of Nepali culture. The first Nepali movie “Aama” was released in 1964, and since then, hundreds of movies have been made. Nepali movies are typically dramas, comedies, romances or action films, and they often feature elements of Nepali culture and folklore.

Some popular Nepali movies include Pashupati Prasad, Kalo Pothi, loot, Jerry and Gopi. These movies explore different themes, such as family relationships, social issues and personal struggles, and they are appreciated by Nepali audiences for their

 Swastika Chaudhary
BBS 2nd year

relatability and emotional impacts.

In recent years, Nepali movies have gained international recognition, with some movies being screened at international films festivals. This has helped to raise the profiles of Nepali cinema and to showcase Nepali perspectives on global issues. Overall, Nepali movies are an important form of artistic expressions, and cultural identity for Nepali people, and they continue to evolve and adapt to changing social and cultural realities.

Dreams

 Sima Pathak
BBS 2nd Year

Which gives reason to feel alive
Inspire me to face all the dark nights

Dreams.....
Which as light up my mind
Always ask me, are you going to try?

Dreams.....
Which shows me path to ride
Always energized me to fly over the sky

Student life

 Sarika Khadka
BCA 6th Sem

In the kingdom of learning's embrace.
Student life's a bitter sweet chase.
Painful & hard, yet fruitful too
A journey that never truly ends, it's true.

Through struggles and striving we grow,
Chasing knowledge, highs and lows
Friendship forged, passions found
Student's life is a roller waster profound.

Though it test us, we find our way
Satisfaction blooms day by day
In the dance of pain & delight
Student life shapes us, shining bright.

Nothing last forever

 Manish Rana Magar
BCA 6th sem

Nothing last forever, we can change the future.
Some people can never be conquered.
Never look back if you have nothing to regret
Regret fills the faces of all drowning men.
I'd rather lose, than stop fighting.
In the world of kung fu,
speed defines the winner.
Boxing is not
the way to hurt somebody, but an order.
Always give your all, step by step we are getting
closer to victory

This is the generation, wehre we can learn and
copy others. Like I did above.

Student life

Student life is the most valuable time in
our life. It is the time when we can shape
our future. If we have good training in our
student life, we can be good citizens in our
future life.

In our student life we should learn good
things. We must learn our lessons at school.
We must try to make our character good. We
must learn to have discipline. We must care
for our health, too. Without good health we
can do nothing. We must be obedient to our
parents, teachers and superiors. We must
always remember that obedience is a great
virtue for a student.

 Mahima K. Chaudhary
BBS 2nd Year

The best part of our life is student life. We
must use our time to build up our bright
future.

You're Happier than many

Sometimes in life we feel so blue
But someone somewhere is not as happy as you
Somewhere a mother painfully sighs
Because her new born baby didn't open her eyes.

Somewhere a poor day silently cries
When he sees his son begging for a bowl of rice
Somewhere is an orphanage a little girl is sad
When she misses her mom and dad

So at times a reason to smile you may not have
Someone says to you that you are happier than meant
Because life is a beautiful and always not blue
Someone somewhere is not as happy as you

Saloni Malla
BBS 2nd year

Chandrakala Karki
BBS 2nd year

Punctuality refers to the habit of a human being completing their tasks on time. We can say that punctuality is a great habit which surely results in success. All the leaders have punctuality and common as the habit is such. In other words, when you are on time, you will maintain the discipline and order in your life. It will help to achieve goals faster within a set time period.

A Punctual person works on time without any hindrance. Punctuality pushes the

person to achieve success at faster rates than others. We must develop this quality in children from an early age which will make it easy for everyone to lead a better life. When a person is punctual, they get respect and admiration by society and reach greater heights than an unpunctual person. In addition, this competitive world demands punctuality so that all of us can be successful in life.

Movie Review

Name of movie: RRR
Director: S.S Rajamauli
Producer: D.V.V Danayaa
Dialogues: Riya Mukherjee
Script Development: SS Kanchi
Sound Supervisor: Kaala Bhairawa
Editor: Sreekar Prasad
Costume Design: Rama Rajamauli
Story: V Vijendra Prasad
Music: MM Kreem
Starring: NTR, Ram Charan, Alia Bhatt

Bitisha Poudel
BBS 2nd Year

The movie shows three background scenes: the story; the fire and the water. These three backgrounds give up a clear glimpse and purpose of the movie. NTR and Ram Charan play the roles of two lead actors. Alia Bhatt plays a small role as wife of Ram Charan in the film and Ajay Devgan as father of Ram Charan. Based on the history of India, the British empire and the East company, this story narrates the friendship of two young and energetic youths.

RRR stands for Rise, Roar and Revolt. Basically, all the Rs are against the British. It means rise against the British, roar against the British and Revolt against the British. It presents the cruel ruling system of east india companies. Buying small children for work, killing precious wildlife of India and bullying the poor citizens clearly describes the undemocratic and cruel rule over India. Ram Charan plays as fire against the empire who stills works for the Same British people. NTR acts as water who risks his own life to save the trafficked kid. The story is a great composition of history, music, suspense and

professional edits. The lions, tigers, snakes, wolves and other wildlife are created through editing that provides thrilling experience to the guidance. The indigenous lifestyle, dance, music and scene really fascinated us. It shows the strength of true friendship, brotherhood, innocence, honesty, tolerance, patience and master plans. The Hollywood actors casted in the film also makes the film look more realistic and more genuine look creates a great impression on the audience. The sacrifices for a friend, a child for a father and for a country makes the movie even more successfully creative and sight catching.

In a nutshell, RRR is a superhit blockbuster movie currently released. RRR is not just a story, it's an example of friendship, patience and love, a lesson of trust and belief, and a reflection of the indigenous communities and their lifestyle. It's a really great movie to watch in free time. Please do try it! It's worth it. It also gives the message for bravery. It gives the message for friendship.

Recommendation: RRR is an incredible action-packed movie with stunt work, best choreography and VFX. This is really a great movie to watch. I recommend everyone to watch it. It's worth watching.

Brochure Itahari Visit

Rekha Shah
BBS 2nd Year

Itahari is a sub metropolitan city in the Sunsari District which belongs to Koshi province of Nepal. It is the second most popular city after Biratnagar in this province. It has an area of 93.78 sq.km where mostly Hindu reside other than Buddhist, Muslim, Christian, etc are also found here. It is the fast-growing city of Sunsari. It has many beautiful, religious and entertaining places where we can visit and entertain ourselves.

Vision:

It plans to increase the number of tourists by giving them better services through travel agencies or by developing more beautiful and exciting places for the clients.

Mission:

- i) To provide better services and security to the tourists.
- ii) To promote Sunsari District in Nepal as well as at international level.
- iii) To develop Nepal and earn foreign currency.

Specific working area:

Fun parks:

Itahari has different fun parks where you can visit. It includes Yippee land Amusement and Water Park, Gokarna resort and fun park, Tal Talaiya fun park, Gokulam Fun Park etc.

Religious places:

Nepal is a religious country and holy place. The temples located in Itahari are Laxmi Narayan temple, Gram Dev temple, Raj Devi temple, Kalikote Khadka kul temple, Shiv Parvati temple, etc.

Shopping places:

It has the best and amazing places for shopping. The places are Central Plaza, Itahari Mall, Bhatbhateni Supermarket, Bista Complex, Gorkha Department, Central Mall etc.

उद्यमीसँगको साक्षात्कार : एक परिष्कृत संवाद

वि.सं. २०५० साल कार्तिक ७ गते धरानमा जन्मनु भएका आभाष सिवाकोटीले विश्व आदर्शमा +2 तर्फ Science, BBS तथा MBS अध्ययन गर्नु भएको हो । आफ्नो पढाइपश्चात् सरकारी सेवामा जागिर खाने मनसाय बोकेर काठमाडौँतर्फ लोकसेवाको तयारी कक्षाहरू लिन हुईकिनु भएको थियो । लोकसेवाको तयारी गरिरहँदा अचानक उहाँमा एक किसिमको यस्तो जागिरभन्दा उद्यमशील भएमा दीर्घकालीन आर्थिक रूपमा समृद्ध प्राप्त गर्न सकिन्छ भन्ने सोच जागृत भयो । सोहीअनुसार उहाँ पुनः इटहरीमा फर्किएर आफ्ना केही घनिष्ट साथीहरूसँग मिलेर व्यवसाय गर्नुपर्छ भन्ने सोचका साथ अघि बढ्नुभयो । इटहरी ४ मा स्थायी बसोबास गर्नुभएका आभाष सिवाकोटीसँग भएको कुराकानीको अंश यहाँ प्रस्तुत गरिएको छ :

❖ तपाईं काठमाडौँबाट फर्किएर कस्तो योजना बनाउनु भयो ?
→ म काठमाडौँबाट फर्किएर मेरा साथीहरू प्रकाश बस्नेत, रविन बस्नेत, गोविन्द आचार्य र म स्वयं मिलेर एउटा सुविधा सम्पन्न रेष्टुरेन्ट खोल्ने बिचार गर्थौं ।

❖ कुन ठाउँमा रेष्टुरेन्ट खोल्ने बिचार गर्नु भयो ?
→ खासगरी हलगडा, आपगाँछी, तरहरा आसपासका एरियाहरूमा बढी रेष्टुरेन्ट, बार, खाजाघरहरू खोजिएका हुँदा हामीहरूले पनि आपगाँछी क्षेत्रमा रेष्टुरेन्ट खोल्ने निर्णय गर्थौं ।

❖ प्रारम्भमा रेष्टुरेन्ट खोल्दा कति लगानी गर्नुभयो ?
→ रेष्टुरेन्ट सञ्चालन गर्नको लागि हामी ४ चारजनाबाट २०/२० लाखका दरले लगानी गरेर अगाडि बढ्ने निर्णय गर्थौं ।

❖ यो रेष्टुरेन्ट कहिले स्थापना भएको हो र यसको नाम किन मभेरी नै राखियो ?
→ यो रेष्टुरेन्ट वि.सं. २०७६ सालमा स्थापना भएको हो । यसको नाम के राख्ने भनेर सल्लाह गर्दा मेरी आमाले पहाडमा भान्साघरमा अँगैनाको वरिपरी बसेर खाने चलन हुन्थ्यो अनि त्यो रमाइलो पनि हुन्थ्यो भन्नुभयो त्यसैलाई आत्मसाथ गरी यस रेष्टुरेन्टको नाम पनि मभेरी राख्ने निर्णय गरियो ।

वास्तवमा घर बाहिर गई आफ्ना परिवारसँग पारिवारिक वातावरणमा स्वादिष्ट खाने परिकारको मज्जा लिदै मनका भावनाहरू साटासाट गर्ने थलोको रूपमा अघि बढ्न सकोस् भन्ने अभिप्रायले मेरी आमाले जुराईदिनु भएको हो यो 'मभेरी' नाम ।

❖ प्रारम्भमा कति जनाले यसमा रोजगारी प्राप्त गर्नु भएको थियो ? अनि हाल यसमा कति जनाले रोजगारी पाएका छन् ?
→ स्थापना कालमा २२ जना कर्मचारीहरू कार्यरत थिए । हाल यसमा २८ जना कर्मचारीहरू कार्यरत छन् ।

❖ तपाईंको यस रेष्टुरेन्टबाट के कस्ता सेवाहरू प्राप्त हुन्छन् ?
→ हाम्रो रेष्टुरेन्टको कफिसप, बेकरी, विभिन्न प्रकारका mutton परिकारहरू, chicken item हरू, Indian & Continental खानाहरू उपलब्ध हुनुकासाथै जन्मदिन मनाउनको लागि बेन्ले Birthday Corner को व्यवस्था गरेको छौं ।

त्यसैगरी आफन्तहरूसँगको खुशीको पललाई स्मरणयोग्य बनाउनका लागि हामीले आफिसियल फोटोग्राफर पनि राखेको छौं जसमा ग्राहकहरूले हालेको पेजबाट फोटोहरू लिन सक्नुहुन्छ ।

❖ कोभिडको महामारीमा यो रेष्टुरेन्ट सञ्चालन गर्नुभयो ?
→ कोभिडको समयमा लगभग २ महिना जति रेष्टुरेन्ट बन्द भयो । त्यसपछि प्रशासनको अनुमति लिएर सीमित कर्मचारी राखेर खानेकुराहरू सुरक्षित तरिकाले Home Pack गरी बिक्री गर्ने प्रबन्ध मिलायौं । त्यस बखत आर्थिक रूपमा रेष्टुरेन्टको भाडा खर्च र सञ्चालन खर्च धान्न अलिक सकस परेको थियो ।

❖ हाल रेष्टुरेन्ट ग्राहकहरूको आवागमन कस्तो छ ?
→ हालको यो आर्थिक सङ्कटको अवस्थामा पनि ग्राहकहरूको उपस्थिति सन्तोषजनक देखिएको छ । अन्य होटलहरूमा ग्राहकहरूको भिडभाड कम भए तापनि हाम्रो रेष्टुरेन्टमा नियमित रूपमा आउने ग्राहकहरूको सङ्ख्या धेरै छ । खासगरी भारतीय पर्यटकहरू भेडेटारबाट फर्कँदा खाना खाने गन्तव्यको रूपमा हाम्रो रेष्टुरेन्ट चर्चित भएको छ । स्वादिष्ट र स्वस्थ खाना, सहयोगी Waiter हरूको राम्रो सुविधाको कारणले गर्दा हाम्रोमा ग्राहकहरूको कमी भएको देखिँदैन ।

❖ आगामी पुस्तालाई तपाईं के सुझाव दिन चाहानुहुन्छ ?
→ आजको युवा शक्तिलाई रोजगारीको लागि विदेश जानुभन्दा सानो पैँजिले भएपनि आफ्नै देशमा कुनै उद्यम गर्नु राम्रो हुन्छ । प्रारम्भमा अपेक्षित सफलता नभए तापनि धैर्यता राख्नुपर्छ । काममा समर्पित भएर लागेको खण्डमा उद्यम र व्यवसायमा सफलता हासिल गरी आफ्नै देश विकासमा टेवा पुर्‍याउन सकिन्छ भन्न चाहान्छु ।

"YOU WERE"

You were much more than what you thought of yourself. you were much more than your reflection in the mirror.

you were so blinded by the image of perfection in your mind that you missed the beauty in the perfection of your own body. Think you love about yourself were merely a few. You hated everything that made you

'YOU' .A' perfect magazine cover silhouette' is what you dreamed. A little perspective and you could have seen this stories that those scars screamed. A little self love and there would be nothing else to care. A little self-love and you would see how 'amazing 'you are. It's exhausting to love yourself when everyone around you is giving you a reason to hate every little imperfections about you. it's almost impossible to love your scars when everyday you see your Instagram feed filled with models with their flawlessly Airbrush skin. it's painful to try to

Priti Shah
BCA 6th Sem.

find your own unique Identity when everyone in the world is trying to be a look like someone else but you have to try. you need to try become that's the only way you need to find the strength in you to love yourself. you need to find the courage to love yourself so damn that everyone else hated scares to feel pointless not able to affect you and your self-esteem for even tiny second. It's difficult and it's takes so much patience to wake up everyday and decide to love yourself no matter what its tiring, I know trust me . I do but there is no other way all you need is to 'BE YOU'

लक्ष्मी खतिवडा
बि.बि.एस. दोस्रो वर्ष

आमा

आमा शब्द नै यति अनमोल छ
जुन कुनै किताबका पानामा मात्र सीमित छैन
हरेक कठिन परिस्थितिसँग लड्ने साहस
बन्छिन् आमा ।
उमेरले डाँडा काटेसिको तेही नि आफ्नो
सन्तानको सुख दुःखको प्रेरणाको स्रोत
बन्छिन् आमा ।

जति नै कठिन समय किन नआओस्
सन्तानको खुसीका लागि
जे नि गर्न तयार हुन्छिन् आमा
जहाँ बसेपनि सबैभन्दा धेरै मुखबाट
निस्कने शब्द मात्र आमा
घर आएपछि निरास अनुहार भएपनि
आमालाई देखासाथ अनुहारको
खुसीको प्रकाश दिने मात्र उनी ।

प्रकृति

परिमा साह
बि.बि.एस्. दोस्रो वर्ष

प्रकृति नै हौं हामी सबै प्राणीका जननी
धन्य प्रकृति हामी हौं जलस्रोतका धनी
स्वच्छ वातावरण स्वर्ग भैं हाम्रो देश
क्या मिलेका छन् यहाँ हिमाल, पहाड, तराई

जसले ठान्छ आफूलाई बलशाली देश
काम यसपाली राम्ररी गरौं विशेष
जलवायु परिवर्तनमा राखौं ध्यान
यो पृथ्वीको कम गरौं तापमान

प्रकृतिले दिएका अनुकम्पन क्षणहरूलाई
पनि स्वीकार्न सक्ने क्षमता लिने प्राणी
जस्तोसुकै कठिन अवस्था किन नआओस्
प्रकृतिका हरेक क्षणका पलहरूलाई
अवलोकन गर्न साहस राख्ने मानिस ।

भन्ने र भोग्ने

जीवनभर साथ दिन्छु भन्नेसँग हात छुट्यो
थाहा छैन उसको मनमा के बित्यो ।
भन्नेहरूले त भने नि
चलिहाल्छ जिन्दगी भनेर
तर साथ छुटेको दिनदेखि उसको
रातको निन्द्रा टुट्यो ।

निन्द्राको टुट्याउँसँगै
छुटियो साइनो सपनासँगको
भन्नेहरूले त भने नि
काला गए गोराला आउछन्
गोरा गए काला भनी
तर सपनाको संसार फुटेपछि उसको
जिन्दगीप्रतिको मोह लुटियो ।

ऊ फुट्यो
बिलकुलै न जोडिने गरी
ऊ चुँडियो
बिलकुलै न गाँसिने गरी
ऊ टुक्रियो
बिलकुलै सिङ्गो नहुने गरी
ऊ छरपस्टियो
बिलकुलै न समालिने गरी

अङ्कित गुरागाई
बि.सि.ए. चौथो सेमेस्टर

जब उसले मन भुलाउन थाल्यो
फुटिनु, चुडिनु, टुक्रिनु र छरपस्टिनु नै
जीवन रहेछ भनी
तब भन्नेहरूले त भने
क्या आनन्द छ उसलाई
कवि जो हो
एकान्तमा पनि रम्य भनी
तर भन्नेहरूलाई उसको
भोगाइ के थाहा ?
उ एकान्तमा पनि
कति कोलाहलको
माझमा छ भनी ।

बैंकरसँगको साक्षात्कार : एक परिष्कृत संवाद

वि.सं. २०४५ साल श्रावण २६ गते इटहरी ५ मा जन्मनु भएका बसन्त सेढाईले यस विश्व आदर्श कलेजबाट BBS तथा MBS को अध्ययन वि.सं. २०७१ सालमा पूरा गर्नु भएको हो । विश्व आदर्श कलेजमा BBS को अध्ययन समापन गरेदेखि नै आफ्नो कर्मक्षेत्रको यात्रा थालनी गर्नुपर्छ भन्ने मनसाय साथ राखेर तात्कालीन बैंक अफ एसिया (हालको NIC ASIA) बाट आफ्नो बैंकिङ करियर सुरु गर्नु भएको थियो । त्यस बैंकमा करिब ४ वर्ष सेवा गरिसकेपछि अझ बढी राम्रो अवसर (प्राप्त गर्नु भएकाले उहाँले आफ्नो बैंकको जागिरलाई NMB बैंकमा Shift गर्नुभयो । जागिरे जीवनसँगै उहाँले आफ्नो अध्ययनलाई पनि निरन्तरता दिइरहुनु भयो । पढाइमा अब्बल हुनुको साथै उहाँ अनुशासित र मिलनसार हुनुहुन्थ्यो । MBS को अध्ययन पश्चात् पनि उहाँले आफ्नो बैंकिङ करियरलाई निरन्तरता दिइरहुनु भयो । बैंकिङ क्षेत्रमा प्राप्त गरेको अनुभवलाई अझ बढी परिष्कृत गर्नु NMB बैंकमा करिब ५.५ वर्ष Credit Incharge को रूपमा कार्य गरिसकेपछि उहाँले Sunrise Bank Limited को धरान शाखामा शाखा प्रबन्धक (Branch Manager) को जिम्मेवारी प्राप्त गर्नु भयो । हाल २ वर्षदेखि शाखा प्रबन्धकको रूपमा Sunrise बैंक धरान शाखामा कार्यरत हाल इटहरी २० मा बसोबास गर्नुहुने श्री बसन्त सेढाईसँग भएको कुराकानी सम्पादित अंश प्रस्तुत गरिएको छ :

❖ तपाइले बैंकिङ Sector नै रोज्नुको कारण के हो ?

बैंकिङ क्षेत्रमा **Career Growth** चाँडो हुने र आर्थिक स्थिरता पनि हुने हुँदा मैले यस क्षेत्रलाई रोजेको हुँ ।

❖ बैंकले विशेष गरी कस्तो क्षेत्रमा कर्जा प्रवाह गर्छ ।

बैंकले खासगरी Small & Medium enterprise Loan भनेर व्यावसायिक प्रयोजनका लागि कर्जाहरू प्रवाह गर्छ ।

❖ तपाईंले सरकारी बैंकहरूतिर प्रवेश गर्ने इच्छा नराख्नु भएको हो ?

सरकारी बैंकभन्दा Private बैंकहरूमा सेवा सुविधाहरू राम्रो हुन्छ Position Growth पनि चाँडो गर्न सकिन्छ भन्ने आशयले मैले सरकारी बैंकहरूतिर प्रवेश गर्ने इच्छा नराखेको हुँ ।

❖ हालको आर्थिक संकटको अवस्थालाई कसरी हेर्नुहुन्छ ?

बैंकहरूको ब्याजको दर बढी भएकाले हाल

कर्जाको माग कम भएको हो । महङ्गो ब्याजदरमा उद्योग व्यवसायलाई कायम राख्न कठिन हुने गर्दछ। बैंकहरूले ब्याजको दरलाई क्रमशः समायोजन गर्दै सहूलियतपूर्ण कर्जा दिएको खण्डमा अर्थतन्त्र विस्तारै चलायमान हुने र सामान्य अवस्थामा आउने अपेक्षा गरेको छु ।

❖ हाल बैंकहरूले विभिन्न प्रयोजनलाई कर्जा दिएर कर्जाको साँवा ब्याज भुक्तानी लिने कुरामा सकस भएको परिस्थिति मैले अनुभव गरेको छु यसमा तपाईं के भन्नुहुन्छ ?

कर्जा लिने व्यक्तिहरूले जुन प्रयोजनका लागि कर्जा लिएको हो त्यसलाई अन्यत्र विशेष गरी घर जग्गाको क्षेत्रमा प्रयोग गरिसकेपछि त्यस्तो लगानीबारे तत्काल प्रतिफल प्राप्त नहुने हुँदा कर्जाको साँवा ब्याज भुक्तानीमा सकस देखिएको हो । मानिसहरूले कर्जाको सही सदुपयोग गर्नुपर्छ त्यसैगरी अपठ्यारो परिस्थितिमा संयमित र सन्तुलित भएर आफ्ना ऋणीहरूसँग व्यवहार गर्नुपर्छ भन्ने सुझाव दिन चाहन्छु ।

Dreams

Dreams - - - -

Which never let me sleep

Tie me up with the theme

Dreams - - - -

Which gives reason to feel alive

Inspire me to face all the dark nights

Dreams - - - -

Which has light up my mind

Always ask me, are you going to try?

Dreams - - - -

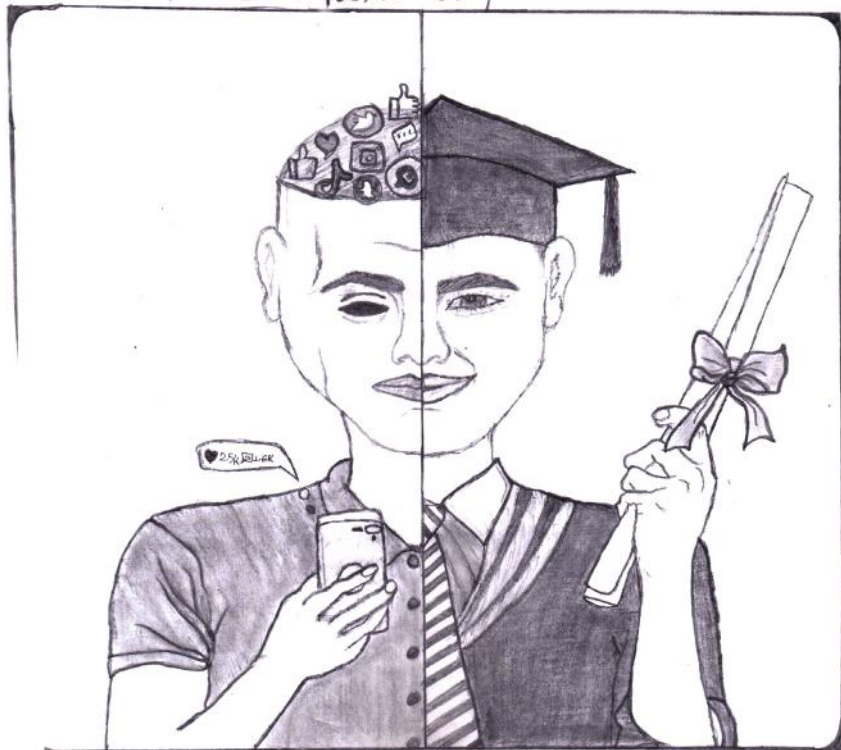
Which shows me path to ride

Always energized to me to fly over the sky

written by Sima Pathak
BBS 2nd year

"It depends on You, what you want to become?"

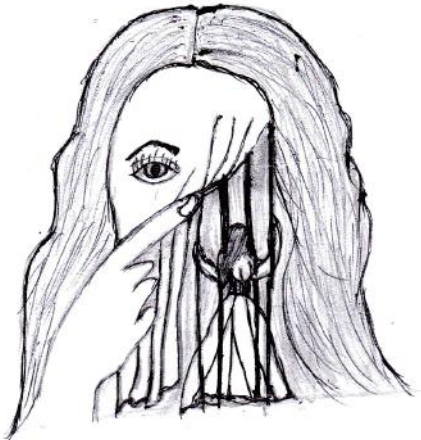

sketched by:- Anjali Sahu
BBS 2nd year

TIME NEVER COMES BACK

RIYA SHRESTHA
B.B.S. 2nd year

Caged Within

Though, I'm not a bird in a cage - - - -
But still feels like a hell
Just letting you know the invisible site of cage
which is hidden inside the hedge
wants somehow to fly and chase !!!

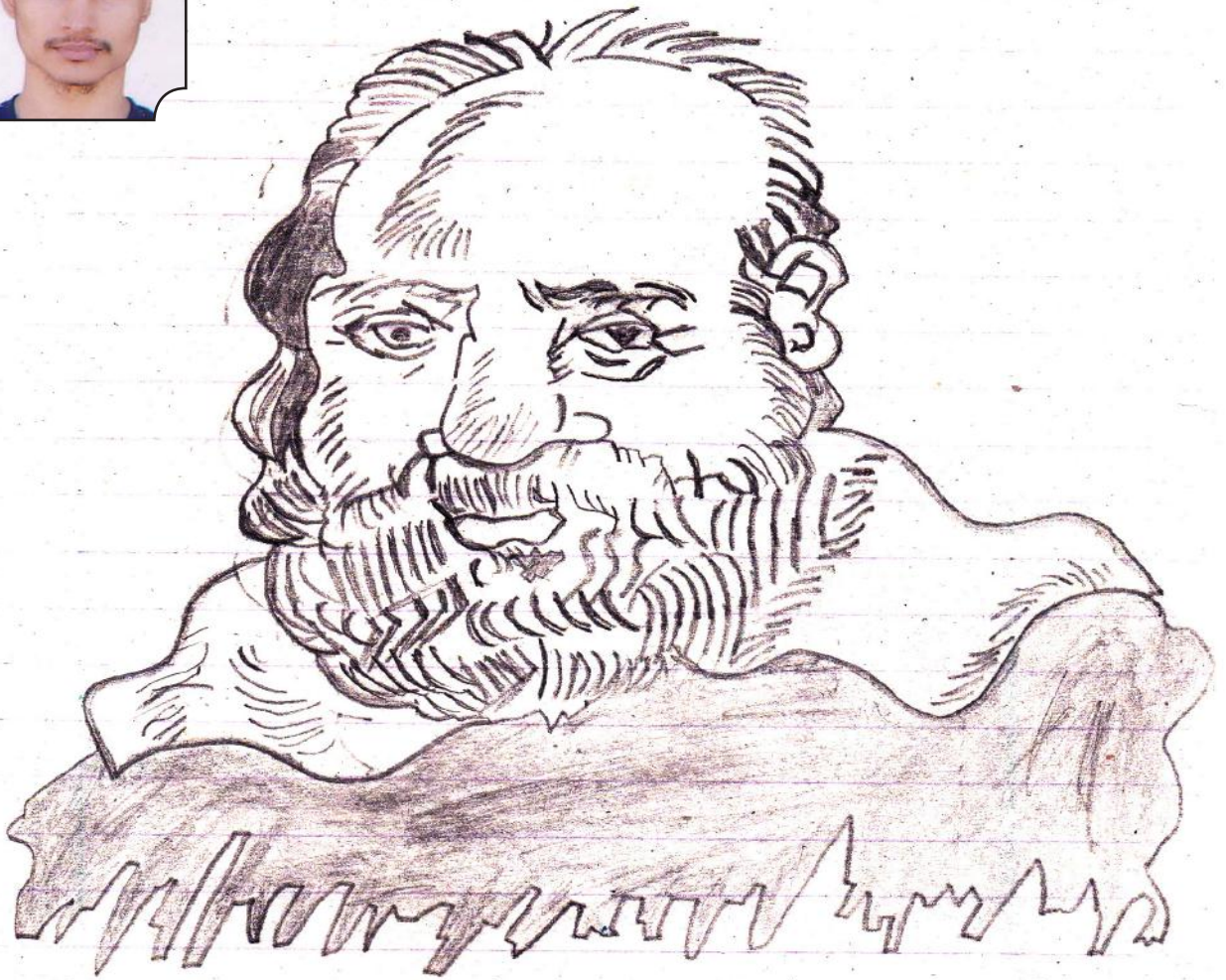

Sima Pothar
BBS 2nd year

गुणालिलियो गुणालिलो

गुणालिलो गुणालिलो

Drawn by : Bishal Singh
Sec: A

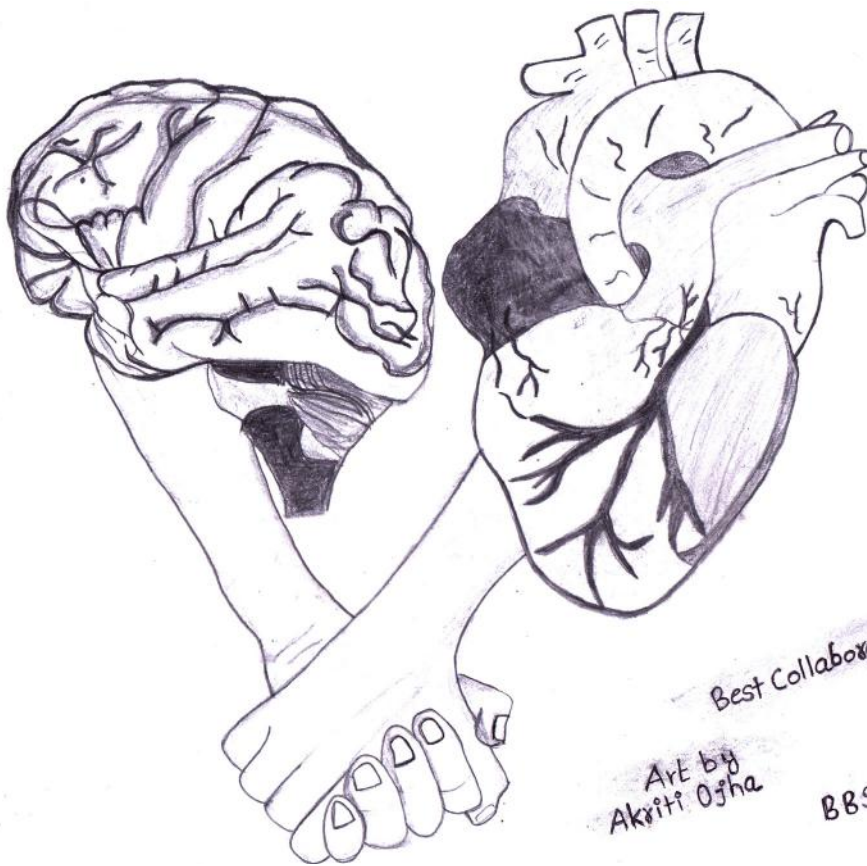
Email: bishalSingh247425@gmail.com

Art by- Kajal Poddar

Bca 6th semeste

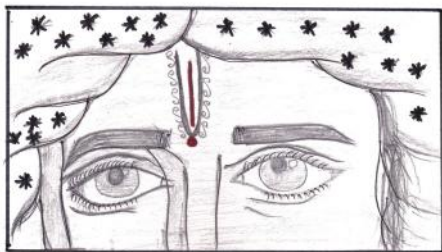

Best Collaboration

Art by
Akriti Ojha

BBS 2nd year

Radha and Krishna
- By Rujina Shrestha
- BBS 2nd year

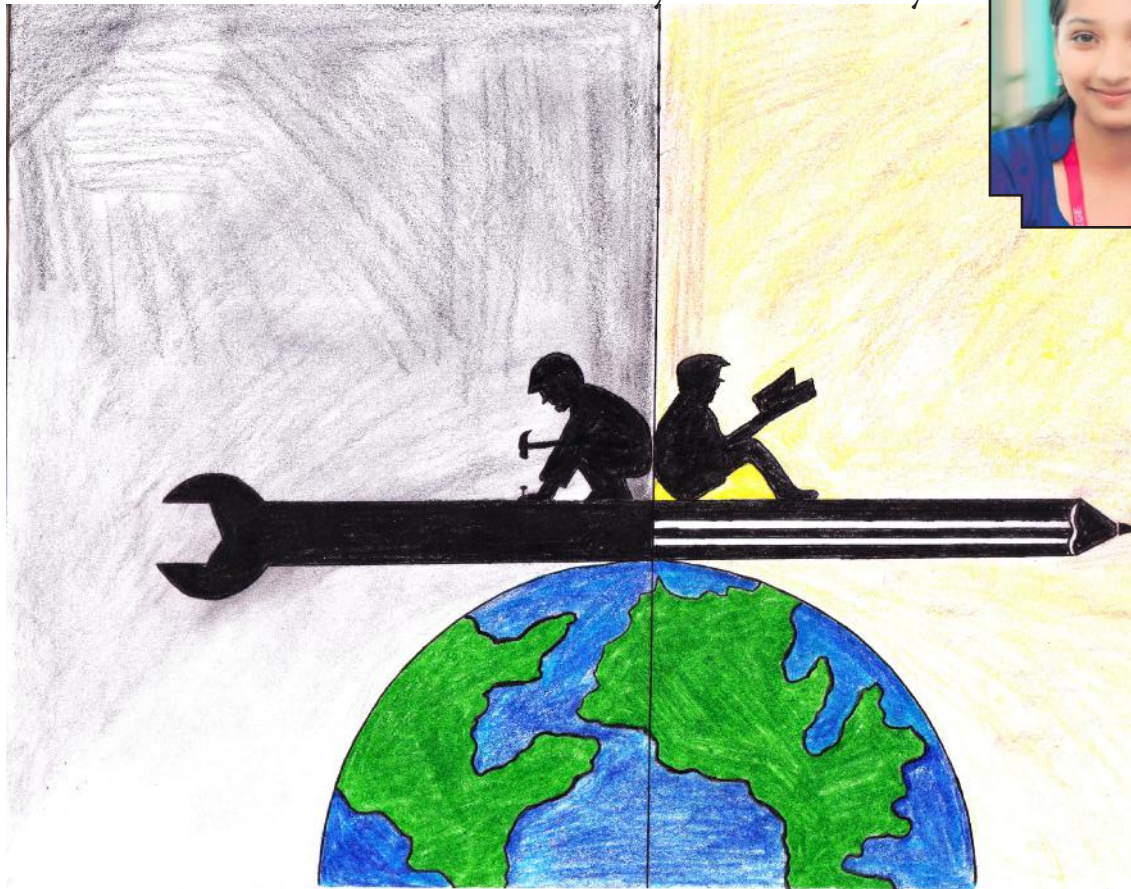
Anjali Sahu
BBS 2nd year

Art by Alisha Acharya

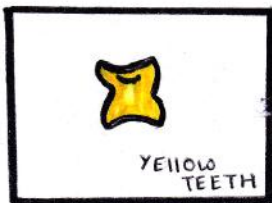
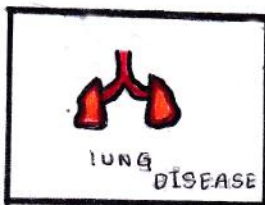
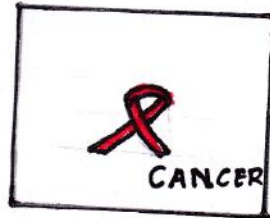
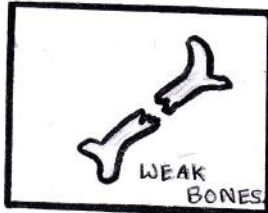
SAY
NO
TO
DRUGS

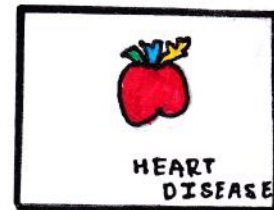

Kriti Chaudhary
BBS 2nd year

No Smoking

The inhalation of the smoke of burned tobacco that may occur occasionally or habitually as a consequence of a physical addiction to some chemicals, primarily nicotine, is known as smoking.

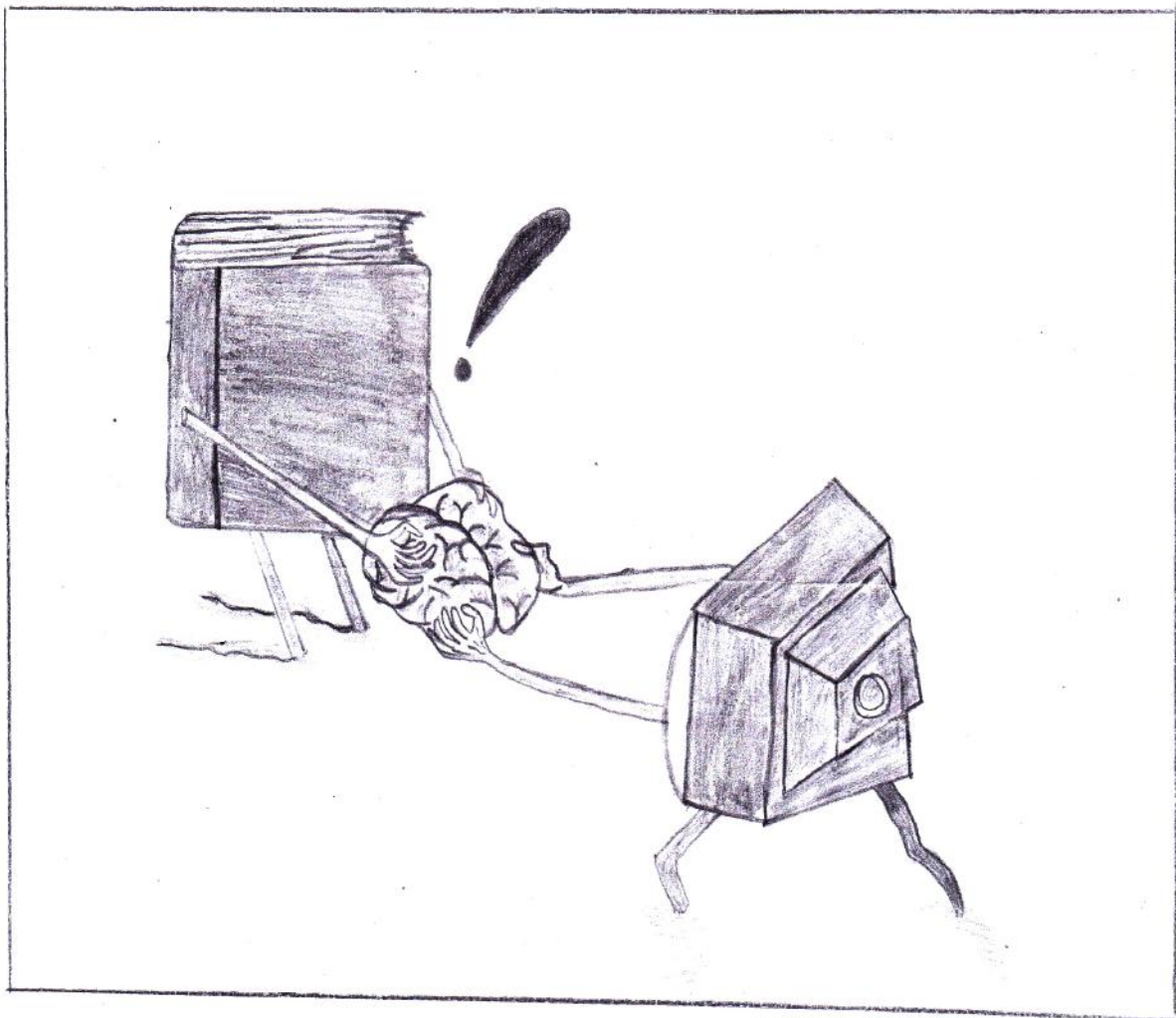
Disadvantages	Causes	Prevention
<ul style="list-style-type: none"> Serious health injuries or diseases. Not only the smoker but the person around them can also get sick while the smoker is smoking. Lasting effects on adolescents brain development. 	<ul style="list-style-type: none"> Asthma Stroke Alter the sense of smell and taste. 	<ul style="list-style-type: none"> Consult with doctor. Make campaign for "No smoking". Have a friend zone where no or only fewer friends smokes.

Art by IndiraRexha Yadav
BBS 2nd Year

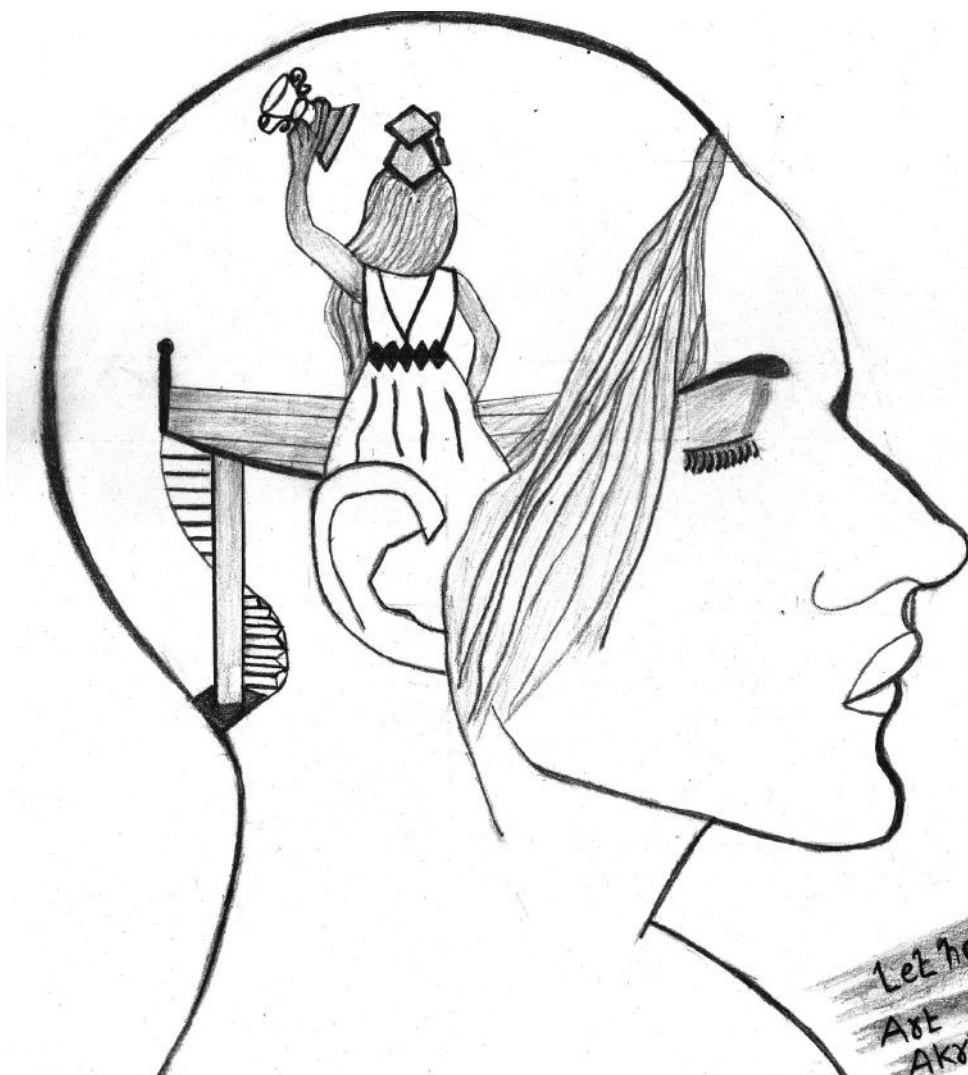

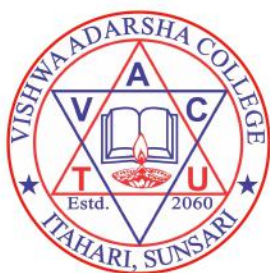

Krisha Dhakal
BBS 2nd year

"Books are better
because you can picture
the character in your own
way, not how a movie
director sees them."

Vishwa Adarsha College

Itahari-4, Sunsari

025-585533, 582163, 584505, 584928, 586017

www.vac.edu.np

vaccollegeith@gmail.com

info.vishwaadarsha@vac.edu.np